

அந்தோனியார் காவியம்

வெளியீடு:-

பதுவையர் கலாமன்றம்

பாசெய்யூர்

கலாபுஷுணம்
அண்ணாவியார்

மு. அருவியூர் காசம்

அந்தோனியார் காவியம்

கலாபூஷணம்
அண்ணாவியார்
மு. அருள்நீர்காசம்

வெளியீடு:-
பதுவையர் கலாமன்றம்
பாசெய்யூர்

நூல் : அந்தோசியார் காவியம்
முகற் பதிப்பு : 15.06.2013
ஆக்கம்: "கலாபூஷணம்"
அண்ணாவியார்
மு.அருளிபிரகாசம்
வெளியீடு : பதுவையர் கலாமன்றம்
பதிப் புரிமை : நூல் ஆசிரியருக்கு
விலை : 300 /=
கண்கி வடிவமைப்பு : இ.வியாசன்
அச்சமைப்பு : "நுசி என்ரரிறைஸ்"
82,கோவில் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
தொ.பே 0212228201
0774818305

இந்த நூல் தொடர்பான உங்கள் கருத்துக்களை வரவேற்கின்றோம். ஏதாவது வழக்கள் தவறுகள் இருப்பின் சுட்டிக்காட்டவும். புத்தகப்பிரதிகள் பெற்றுக்கொள்ள நீங்கள் எம்மிடம் தொடர்புகொள்ளலாம்:

0770570245

ஆசியுரை

தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியக் கலைகளைக் கட்டிக்காத்து வளர்த்து வந்த பெருமை சேர் ஊர்களில் பேசப்படும் ஊர் - பாசையூர். யாழ் குடாவில் கத்தோலிக்க கலைகள் தோற்றம் பெற்ற தகவல் களை ஆய்வு செய்கின்றபோது பாசையூர் புலவர்கள் முக்கிய இடத்தை பிடிக்கின்றார்கள்.

18^{ம்} நூற்றாண்டில் “புனித அந்தோனியார்” பெயரில் பாசையூர் புலவர்களும், அண்ணாவிமார்களும் கத்தோலிக்க நாட்டார் இசைகளையும், நாட்டுக்கூத்து கலைகளையும் படைத்து மறைகாத்தனர். இப்பட்டியலின் தொடரில் தற்காலத்தில் கலாபூசணம் அண்ணாவியார் மு.அருள்பிரகாசம் மரபு தவறாது கலை படைத்து கிறிஸ்தவ படிப்பினைகளை தந்துதவியவர், இப்போது

அந்தோனியார் காவியத்துடன் எம்மை சந்திக்க வருகின்றார். இவ்வருடம் “விசுவாச ஆண்டாக” கத்தோலிக்க திருச்சபையால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் நேரத்தில் கோடிஅற்புதராம் புனித அந்தோனியார் புகழ்பரப்ப இக்காவியம் வெளிவருவது மிகவும் சிறப்பானது. இம் முயற்சியில் வெற்றிகண்டநமது அண்ணாவியார் மு.அருள்பிரகாசத்தின் ஆக்கம் எமக்கு மகிழ்ச்சியை தருகின்றது. சிறந்தபடைப்பாளியாகிய இவர் புகழ்சிறக்க, நீடிய ஆயுளும், நிறைந்த நற்குகமும், குறையாத இறையாசீரும் கிடைக்க வாழ்த்தி ஆசித்து நிற்கின்றேன்.

அருட்பணி. செ.றொய் பேடினன்
பாசையூர்
பங்குத்தந்தை

வாழ்த்துச்செய்தி

நாட்டுக்கூத்து கலையில் பாடுவதிலும் ஆடுவதிலும் எழுதுவதிலும் இயக்குவதிலும் தேர்ச்சி பெற்ற கலைஞரான அண்ணாவியார் மு.அருள்பிரகாசம் அவர்களின் இன்னுமோர் படைப்பாக வெளிவருகின்றது அந்தோனியார் பெருமையை பாடுகின்ற இந்நூல். இது பாசையூர் பதி வாழ் மக்களின் பாதுகாவலரான புனித அந்தோனியாரை பாட்டுடைத் தலைவனாக கொண்டு அவருக்கு பாமாலையால் புகழ்மாலை சூடி நிற்கின்றது. இந்நூலில் நாட்டு வளம், பாட்டுடைத் தலைவன் புகழ் என்பன கூறப்பட்டு புனித அந்தோனியாரின் மழலைப் பருவம் முதல் மகிமைப்படுத்தல் வரையான பல வாழ்க்கைக் கட்டடங்களை சுவையான சந்தம் கொண்ட பாக்களால் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. என்றுமே சோர்வடையாது பாக்களை ஆக்கிக் கொண்டு வாழும் அருந்திறன் படைத்த இப்புலவரை வாழ்த்துவதுடன் இவர்மேல் நிறைவாக இறையருள் பொழிய வேண்டி நிற்கின்றேன்.

கலாநிதி
நீ. மரிய சேவியர் அடிகள்
இயக்குநர்
திருமறைக் கலாமன்றம்

அணிந்துரை

கவிஞர் கலாபூசணம் அருள்பிரகாசம் அவர்களின் “அந்தோனியார் காவியம்” என்னும் இலக்கியத்திற்கு அணிந்துரை வரையக்கிடைத்த சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்ததையிட்டு மகிழ்கின்றேன்.

யாழ் திருச்சபையில் பாசையூர் பதியெழுந்து அண்டிவரும் அடியவர்க்காய் இறைவனை இறைஞ்சும் பதுவைப் புனிதரின் மேல் பாடப்பெற்ற இக்காவியம் தமிழுக்கும் மறைக்கும் ஒருங்குசேர வணப்புக் கூட்டுகின்றது. ஈழத்திருநாட்டிலே தமிழ் கிறிஸ்தவத்திற்கும், கிறிஸ்தவம் தமிழுக்கும் பரஸ்பரம் சேவையாற்றி யுள்ளமை வரலாறு. இது இன்றைய இலத்திரனியல் சம காலத்திலும் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்படுகிறமை இன்று அந்தோனியார் காவியத்தை யாத்து வழங்கும் மரபுக்கலைச்சுடர் திருவாளர் அருள்பிரகாசம் அவர்களின் பணியினால் மீள் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. எழுத்திலக்கியம் மாத்திரமல்லாமல், கவிஞர் அருள்பிரகாசம் அவர்களின் தமிழ்ப்பணி விசாலமானது, வியாபித்தது, இயல் இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழும்கலைஞர் அவர்களின் கலைமுற்றமே, கவிஞனாக, பாடகனாக, நடிகனாக, நெறியாள்வோனாக, இசையமைப்பாளனாக, ஒப்பனையாளனாக, எழுத்தாளனாக அவரின் கலைமுகங்கள் பல்திறத்தவை, அவரின் பங்களிப்பிற்காக அவர் பெற்ற பரிசில்களும் பட்டங்களும் பாராட்டுக்களும் இந்தக் கவிஞனை ஒரு “கலைக்கனம்” உடைய வராகக் காட்டுகின்றனயொளிய தலைக்கனம் உடையவராக காட்டாது.

புதுக்கவிதை வகைகள் கோலோச்சும் நம் காலத்தில் மரபுக் கவிதைகளுக்கும் பஞ்சமில்லை எனக்கூறுவதற்கு நமக்கு இன்னுமொரு காவியம் கிடைத்திருக்கிறது. விரைவு யுகத்தில் பயணிக்கும் நம் இளைய சந்ததியாரும் இலகுவாகத் துயக்க ஒரு சந்தர்ப்பமாகக் கிடைத்திருக்கின்றது இந்த “அந்தோனியார் காவியம்”. சமகால சொல்லாட்சியைக்கொண்டு இலகு இலக்கியம் படைத்த கவிஞரின் விற்பனத்துவம் செம்மொழியாம் தமிழ் மொழியை அடுத்த மிலேனியத்திற்கு எடுத்துச் செல்லும்

முனைப்பேயாகும். வேகயுகத்திலும் எம் தமிழ் இலக்கியம் கலாவதியாகி விடாமல் நின்று நிலவுகின்றமைக்கு இதனை ஒரு நற்சான்றுப் பத்திரம் எனக் கொள்ளலாமன்றோ.

நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், 2013ம் ஆண்டிலே நூற்றாண்டு காணுகின்ற தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகளார், தவத்திரு தாவீது அடிகள் போன்றோர் முனைந்துநின்ற அதே தமிழ்ப்பணியிலும் மறைப்பணியிலும் பலரும் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றனர். அவ்வகையில் கிறிஸ்தவ நாட்டுக்கூத்தியத்தினூடும், இசைநாடகங்களினூடும், அம்மாளை இலக்கியங்களினூடும், வாசாப்பு (வாசகப்பா) ஆற்றுகைகளினூடும், காவியப் படைப்புக்களினூடும் பல கிறிஸ்தவக் கலைஞர்களை சமகாலம் பிரசவித்துக் கொண்டிருப்பதையிட்ட பெருமிதம் கொள்ளுகின்றோம்.

தமிழ்த்தாய் என்றும் இளமைக்குன்றாதவள், இலக்கியக் குழந்தைகளை என்றும் பிரசவிக்கும் கரு வளமிக்கவள், தன் பிள்ளைகளின் மொழிப் பசிதிர்க்கப் பாலூட்டும் அட்சயத் தாயானவள். 'அந்தோரியார் காவியம்' தமிழுக்கும் கிறிஸ்தவத்திற்கும் இருபத்தியொராம் நூற்றாண்டில் இன்னுமொரு பங்களிப்பு. வயதும் பணமும் கவிஞரை தடுக்கக்கூடாது. சுகமும் பலமும் கவிஞரை ஒடுக்கக்கூடாது. தன் மகவு அருள்பிரகாசத்திற்கு தமிழன்னை திடம் தருவாள். தன் பக்தன் அருள்பிரகாசத்திற்கு பதுவைப் புனிதர் அருள் தருவார்.

அருட்திரு ஜெயந்தன் அ.ம.தி

அமதி உயர்குருமடம்

யாழ்ப்பாணம்.

28 வைகாசி 2013

நூலாசிரியர் உரை

கோடானுகோடி மக்கள் உள்ளங்கவர்ந்த கோடி அற்புதர், புதுமை வள்ளல், புனித அந்தோனியார்.

அவர் வாழ்ந்தபோதும் புதுமைகள் செய்தார். மறைந்த பின்பும் புதுமைகள் புரிந்தார். தொடர்ந்தும் புதுமைகள் செய்து கொண்டேயிருக்கின்றார்.

அவர் வாயிலிருந்து வரும் வார்த்தைக்காகப் புதுமைகள் காத்திருந்தன என்பார்கள் அவரை நோக்கி நீழும் கோடானு கோடி கரங்களுக்குரிய மக்களின் துன்ப துயரங்களைப் போக்கி அருள் பாலிப்பவரான அந்தோனியாரை அகில உலகப் புனிதர் என மக்கள் புகழ்வதில் விந்தையில்லை.

கிறீஸ்தவர்கள் மட்டுமன்றி பிற மதத்தவர்களும் அவர் அருளை வேண்டி ஆறுதல் பெற்றதை மனமுருகிச் சொல் வார்கள்.

அகதிகளின் அன்பர், கைவிடப்பட்டவர்களின் தந்தை வருந்துவோர்க்கு வரமளிப்பவர் அந்தரிப்போர்க்கு ஆறுதலிளிப்பவர்.

அவர் நீட்டிய கரங்களிலே தேவன் யேசு குழந்தை வடிவாகத் விளையாடப் பாக்கியம் பெற்றவர் அந்தோனியார்.

புனித அந்தோனியாரின் சரித்திரத்தை பாசையூரின் முதுபெரும் புலவர் க.மு.சுவாம்பிள்ளை அவர்கள் முதன் முதலில் நாட்டுக்கூத்தாக ஆக்கம் செய்தார். அவரைத் தொடர்ந்து பாசையூரின் புகழ் பெற்ற புலவர் மதுரகவி.நீ.மிக்கோர்சிங்கம் அவர்கள் இசை நாடகமாக இயற்றினார்.

பின்னர் கலாபூசணம் அ.பாலதாஸ் அவர்கள் கோடி அற்புதர் எனும் பெயரில் நாட்டுக்கூத்தாக்கினார். மு. அருள் பிரகாசம் அவர்கள் நா அழியா நாயகன் என பக்திரசம் ததும்ப நாட்டுக்கூத்தாக இயற்றினார்.

அந்தோனியாரின் அற்புதங்கள் மட்டுமன்றி அவரின் இரக்க உணர்வையும் தூய வாழ்வையும் பக்தியையும் அவர் ஆற்றிய தொண்டுகள் சேவைகளையும் உள்ளடக்கியதாக இக்காவியத்தை ஆக்கியுள்ளேன்.

நாட்டுக்கூத்துக்கள் இசை நாடகங்கள் பலவற்றை எழுதியிருந்தாலும் இதுவே எனது முதற் காவியம்.

புனித அந்தோனியாரை நாயகனாக கொண்ட இப்படைப்பு எனது நெஞ்சுக்கு நிறைவையும் ஆத்மாவுக்கு பேருவகையும் அளிக்கின்றது.

இக்காவியம் வெளி வருவதற்கு நல்லாசிடன், ஆசியுரையும் தந்து எம்மை வளிநடத்துகின்ற பாசெய்யூர் பங்குத்தந்தை அருட்பணி செ.றோய் பேடினன் அவர்களுக்க எனது பணிவான வணக்கங்கள்.

இக்காவியத்தைப் படைப்பதற்கு நான் தயங்கி நின்ற வேளையில் காவியம் இயற்றுவதற்கு ஆதாரமான நூல்கள் பலவற்றை தந்து உதவியதோடு வேண்டிய ஆலோசனைகளையும் வழங்கிய கலைஞானச் சுடர் அரியாலையூர் கவிஞர் திரு.சி.சிவதாசன் அவர்களுக்கு எனது நெஞ்சு நிறைந்த நன்றிகள்.

நூலில் இருந்த குறை நிறைகளைச் சீர் செய்து உதவிய ஓய்வு பெற்ற கிராம உத்தியோகத்தரும் சிறந்த கலைஞருமான திரு.கா.தில்லையம்பலம் அவர்களுக்கு என் இதயம் கனிந்த நன்றிகள்.

மிகுந்த சிரமங்களுக்கு மத்தியிலும் வழத்துச் செய்தி வழங்கி ஆசி அருளிய திருமறைக் கலாமன்ற இயக்குனர் கலாநிதி அருட் திரு மரிய சேவியர் அவர்களுக்கு எனது பணிவான வணக்கங்கள்.

மிகவும் சிறப்பான வகையில் சீரிய நேரிய அணிந்துரை தனைப் புனைந்தளித்த அருட்திரு.செயந்தன் அவர்கட்கு எனது உள்ளம் நெகிழ்ந்த நன்றிகள்.

எனது முந்தைய படைப்புக்களான மண்ணின் மைந்தர்கள், மாவீரன் சங்கிலியன், விடுதலைப்பயணம் நாட்டுக்கூத்து நூல்களைச் சிறந்த முறையில் பதிப்பாக்கம் செய்த துசி என்ரபிறைஸ் அச்சகத்தார்க்கும் பொறுப்பாளர் நல்மனங் கொண்ட பரோபகாரியான திரு. இரவிச்சந்திரன் அவர்களுக்கும் எனது நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள்.

நூலின் கணினிசார் வேலைகளை நல்ல வகையில் மனமுவந்து செய்து தந்த செல்வன் இ.வியாசன் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகள்.

எனது முந்தைய நூல்களை வரவேற்று ஊக்கப்படுத்திய வாசகர்கள் இந்த அந்தோனியார் காவியம் நூலையும் ஆதரித்து எனக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருவார்கள் என நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்க்கின்றேன்.

கலாபூசணம்
அண்ணாவியார் மு.அருள்பிரகாசம்.

அந்தோனியார் காவியம்

காப்பு

சீதமிகும் செகம் சிறக்கச் சிலுவைதனில்
சீவபலி யானயேசு பாதம் போற்றி
பாதகம தாகிவந்த பதிகந்தனை
போதனைக ளோடுபல புதுமை ஈந்தே
சாதனைக ளாக்கித்தேவ தொண்டு செய்தே
சரித்திரமாய் ஆன சந்தந் தோனிகாதை
கீதசுவை காவியமாய் செப்பு தற்கு
கிருபைபுரி பரமபதம் காப்பு

தேவ மாதா

பன்னிரு விண்மீன் முடிதனில் பொறித்து
பதந்தனில் சந்திரப் பிறைதனைப் பதித்து
அன்பினில் ஊற்றாம் பாலனைப் பெற்ற
அவனியின் தாய்மரி திருப்பாதம் சரணே!

தேவனின் பாலன் கரந்தனில் தவழ
தேவனின் வார்த்தை உரைத்திடு பவள
நாவது அழியா நலமுடன் திகழ
பாவது தாராய் காவியம் புகழவே!

கலைவாணி

நாவிலுறைந்துநற் சுவையுறுஞ் சொல்லெடுத்து
பூவிலமர்ந்திடும் பாமகளே - காவியத்தின்
நாயகனா மந்தோனி நல்லகாதை நானோத
ஆயகலை நீயருள் அம்மா!

தமிழ்

முச்சங்கம் முகிழமிழ்தே முத்தமிழே புத்தொளியே
அச்சினிலே வார்த்தெடுத்த ஆரணங்கே - மெச்சுமெழில்
ஞாலமது தோன்றா முன் காலமதில் வந்துதித்த
கோலமகள் உன் தாள் காப்பு!

வெண்ணிலா மேல் தாவியேறி விளையாடும் மழலைக்கனி
எண்ணம்போல் நானுமிந்தக் காவியந்தான் செயநினைந்தேன்
பண்ணோடு பாபுனையும் புலமையில்லான் செய்கவியில்
நன்றெறி கற்றுணர்ந்தோர் களைநீக்கல் கடனன்றோ.

கற்றிருர் அவையின்கண் கத்துக்குட்டி தான்முந்திச்
சொற்பெருக்காற்றிடத்தான் முன்வந்த வாறதுவாய்
சொற்சுவை பொருட்சுவை காவியத்தி னூடுவரும்
குற்றமது களைந்துகற்றோர் குணமதைக் கொள்ளுவரே!

நாட்டுப் படலம்

அலைமிசை யுலவிடும் நிலமேழு கண்டம்
ஆலைகள் நிறைந்தது ஐரோப்பாக் கண்டம்
கலைகள் அறிவியல் சிறந்திடு கண்டம்
விலைகொள் கனியங்கள் விளைந்திடு கண்டம்

அலைகடல் உறுஅரண் மலைத்தொடர் மறுஅரண்
பலமுறு படையணி படைத்திடு செறுஅரண்
நிலைபெறு ஞானங்கள் செறிந்திடு தேசங்கள்
தொலைநோக்குக் கொண்ட பல் அறிவின் நல்வாசங்கள்.

புரட்சிகள் புதுமைகள் பூத்திடும் நாடுகள்
அரசியல் சுதந்திரம் காத்திடும் நாடுகள்
மரபினாலரசன் ஆட்சிசெய் நாடுகள்
வரலாறு மாற்றவே போராடும் நாடுகள்.

முடியாட்சி கொடுங்கோன்மை முடித்தெழு நாடுகள்
குடியாட்சி வரன்முறை வகுத்திடும் நாடுகள்
அடிமைகள் குடிமைகள் ஒழித்திடும் நாடுகள்
நெடுநாளின் கனவுகள் நனவாக்கும் நாடுகள்

பலமொழி பலஇனம் பலமத நாடுகள்
பனிமழை பொழிந்திடும் பசுமைகொள் நாடுகள்
உலகத்தின் உயர்வளம் உரித்துடை பொருள்வளம்
உற்பத்தி பெருகிடும் உழைப்பினில் உயர்ரகம்

தொலைதூர வாணிபம் தொகையினில் மரக்கலம்
தொடருந்து பாதைகள் தொன்மையின் அடைக்கலம்
உலையெறி தொழிற்சாலை ஊரிணை நெடுஞ்சாலை
உல்லாசப் பயணிகள் உலவிடு மலைச்சாரல்

போர்த்துக்கல் நாட்டுச்சிறப்பு

அத்திலாந்திக் கடல் மேற்கே
அமைதிப்பு ஸ்பெயின் கிழக்கே
சுத்திவரு பெரு நிலத்தில்
சுல்தானாள் மொரோக்கோவும்
வித்தகம் விளங்கு பிரான்ஸ்
வியப்புறு அல் ஜீரியா
இத்தாலி ரோமினோடு
இணையிலா சுவற்சலாந்து

கத்துகடல் முத்தெறியும்
கனியவளம் சொத் தெறியும்
சித்திரத்துப் பாவை யரின்
சிற்றிடைகள் மின் னெறியும்
மெத்து பொருள் மலை யெறியும்
மேகங்கள் மழை யெறியும்
வித்துக்கள் முகி ழெறியும்
விளங்கு பயிர் வளமெறியும்

முத்தாரம் பதித்த நாடு

மூர்க்கரை எதிர்த்த நாடு

வித்தாரம் விளங்கும் நாடு

வீரரை வளர்த்த நாடு

சொத்தாரம் கதித்த நாடு

சோரரைப் பழித்த நாடு

சித்தரை மதித்த நாடு

சீலரைத் துதித்த நாடு

சித்தர்கள் உதித்த நாடு

செங்கோன்மை சிறந்த நாடு

புத்தாரம் புனைந்த நாடு

புன்னகை பொலிந்த நாடு

சித்தாரப் பூவின் நாடு

சிகரங்கள் வான்கொள் நாடு

உத்தாரம் தந்த நாடு

உரிமையில் உயர்ந்த நாடு

வாணிபத்துக் கப்ப லெலாம்

வந்துறை முகத்தி லெலாம்

மானினத்தின் கோரோ சனைகள்

மரகதம் வைடு ரியங்கள்

காணுபொருள் மிக வியந்து

கப்பல் கப்ப லாய்சுமந்து

மாண்போடு திகழு லிஸ்ப்பன்

பட்டணத்தின் பெருமை இன்னும்

விண்முட்டும் குன்றின்மா சிகரங்கள்

வழிந்தோடும் பனியின் நீர்த் திரளங்கள்
மண்முட்டும் புனலின் கரை யோரங்கள்

மாநாடுதான் தேவ லோகங்கள்
கண்ணெட்டும் தூரம்பல் கனியங்கள்

கதிர்சாய் சோலை மலைச் சாரல்கள்
பண்முட்டும் பரத எழில் பரவையர்கள்

பாதொட்டுக் கவிபுனையும் பாவலர்கள்

நேரோடும் நீள நெடுஞ் சாலைகள்

நெளிந்தோடும் பல்நூறு சீர் வீதிகள்
தேரோடும் தெளிந்த ராஜ பாட்டைகள்
திடமதுவாய் ஆன அரண் கோட்டைகள்

காரோடும் மலைத் தொடர் காட்சிகள்
கவினுறு மலர்த்தோட்ட நீட்சிகள்

ஏரோடும் உழவர் வயல் ஏற்றங்கள்
எடுத்தியம்பில் அது செல்வ ஊற்றங்கள்

வான் தொடு மாடங்கள்

வணக்க மிடு கோயில்கள்
கோன் கொடு கொற்றங்கள்
கோட்டை கொத்தளங்கள்

மீன் படு கடல் வளம்

மிகை படு நதி குளம்

தேன் படு காவனம்

தேசடை புவனம்

கண்டங்கள் நாடுகள் கண்டுகொள் முயற்சிகள்

கருதரு காலமதில் கருமஞ்செய் பயிற்சிகள்

பெண்ணுரிமை தனைப்பேணி பெருமைகொள் மகிழ்ச்சிகள்

பேரறிவில் இறையியலில் திறமைகொள் உயர்ச்சிகள்
எண்ணிலா புதுமைகள் படைத்திடு புகழ்ச்சிகள்

எதிரேது மிலாத ஏற்றங்கொள் சிறப்புகள்
மண்ணதை விண்ணதாய் மாற்றிடு கருமங்கள்

மனிதத்தைப் புனிதத்தை மதித்திடு தருமங்கள்

லிஸ்பன் பட்டணச் சிறப்பு

பொங்கு கடல் பொருது கப்பல்
போர்ப் பறை முழங்கி வர
சிங்க வீரர் சீறி யெழு
செம் புரவி மீ தேறி
வெங்க ளத்தின் போர்ப் பயிற்சி
விளங்கு லிஸ்பன் நகர வளம்
எங்கும் பரவி ஏற்ற முறு
எழில் தனை எப்படிச் செப்புவோம்!

தங்க மொடு வைடுரியம்
தரளம் மணி இரத் தினங்கள்
பங்க மிலா கோமே தகம்
பவளம் முத்து புருட ராகம்
குங்குமச் செம் மாணிக்கம் நீலம்
குணங்கொள் வைரம் மரக தங்கள்
சங்க காலப் பூம் புகாரோ
சகத்தி லிதற்கு உவமை யேது!

பள பளக்கும் பட்டா டைகள்
 பருத்தியுடன் பொன்னி றைத்த
 அழ கொளிர்நல் புடைவை அங்கி
 அர சரணி மணிக ளெலாம்
 இளம் பருவ மங்கை யரின்
 இதயம் கவர் துணிக ளோடு
 உளம் மகிழ் கொள் வண்ண வண்ண
 உடு புடைவை கடைக ளெலாம்

ஈடு இல்லா வாணி பத்தால்
 இடங்கள் தேடி அங்காடியும்
 கூடு மக்கள் கோடி யென
 குவிந்த செல்வ வளம் பெருக்கி
 தேடித் திரையின் கடலு மோடித்
 திரவியங்கள் ஈட்டி வந்து
 ஏடு கொள்ளாப் பெருமை யெல்லாம்
 ஏற்றி மகிழ் லிஸ்ப்பன் நகர்.

வில் லொடு வேலும் வாளும்
 விளை யாடும் வீர மாடம்
 கல்வி நற் கலைகள் சொல்லும்
 கருதரு பயில் நல் கூடம்
 இல்ஹம் துற வறங்கள்
 இரு அறம் திகழ் நகரம்
 இல்லாமை கல்லாமை
 ஈங் கிலை எனும் நகரம்

மழலைப் பருவம்

செல்வர்கள் பிரபுக்கள் செட்டிமார் செபவாளர்

சேர்ந்தொன்றாய் வாழ்கின்ற லிஸ்ப்பன்னா பட்டினத்தில்
நல்லோராம் மார்ட்டினார் அவர்மனை தெரேசாளும்

நகமுடம் தசையும்போல் இணைந்தொன்றாய் இலங்கினர்
இல்லறம் இனிதமைய ஈரைந்து திங்களிலே

செம்மலர் மகவொன்று விளைந்தது முத்தெனவே
நல்லறத்தின் பணி விளங்க ஞாலத்தில் ஒளிதுலங்க
நவயுக நாயகனாய் நலமோங்கு மழழையானான்.

ஓரா யிரத்துநூற்றுத் தொண்ணூறு றைந்துதிங்கள்

ஓகஸ்ட் பதினைந்து நல்லநாள் தனிலன்று

ஓரா யிரங்கிரண ஒளிபரவு ஞானமொடு

உலகிலுயர் நல்லறம் துறவறம் துலக்கமுற

ஊரா யிரஞ்சனங்கள் ஒருமனதாய் வாழ்த்தொலிக்க

உவமான முரைக்கவொணா உத்தமனா மந்தோனி

பாரா யிரத்துமக்கள் பக்திமார்க் கஞ்சிறக்க

பவஇருள் தானகல பாலக னாய்ப்பிறந்தார்.

அந்தநாள் தேவதாயின் ஆரோ கணத்திருநாள்

ஆத்ம சரீரத்தோடு மோட்சபே றடைந்தநாள்
இந்தநாள் வந்துதித்த இப்பிள்ளை தனற்கெட்டு
நன்னாளில் ஞானஸ் நானம் கொடுத்திடக் கோயிலில்
வந்தநாள் குருமகிழ்ந்து பெர்தினாந் பேருமிட்டார்
விடியலைக் கண்டதுபோல் பெற்றோரும் வழிபட்டார்
சொந்தமாம் பிள்ளையினி தேவபிள்ளை யென்றேதான்
சொல்லியே திளைத்திருந்தார் சுற்றத்தார் யாவருந்தான்

மழலை பிறந்த இனியசெய்தி மார்ட்டின்தாதை அறிந்துமிக
மாமகிழ்வு தானடைந்து மகவதனைக் கரத்திலேந்தி
அழகுமுகம் கண்டயார்ந்து ஆவல்பொங்க அணைத்துமுத்தம்
மாரியெனத் தான்பொழிந்து மாதாபக்க மாய்த்திரும்பி
குழந்தைப்பேற்றின் நோவினிலும் குழவிகண்ட உவகையிலும்
குமுதமாய் பூத்திருந்த அவள்வதனம் நோக்கியவர்
இளநகை தான்செய்து இப்பிள்ளை இறைவன்பிள்ளை
இருளிடை ஒளிரும்வெள்ளி ஒப்பிலை செப்புதற்கு

இளவேனிற் காலத்துத் தென்றல்தரும் சுகந்தம்போல்
இலங்குமுக வசீகர மாவதன அருள்பொழியும்
களங்கமில்லா அழகதனைக் காணுமக்கள் உளமதிலே
கவ்விய பேர் கவலையெலாம் கதிரவன்முன் பனியதுவாம்
தளரும்தெய்வ பக்திபயம் தளம்பலின்றித் தலைநிமிர்
தரணியிலே தவப்புதல்வன் தருமநெறிகள் தான்புகல்வான்
தளைக்கும் சத்ய மறையின்பணி சமதர்மந்தான் மலர்ந்திடவும்
சலியாதுழைப்பான் மழலையிவன் சீலன் அகத்தின்குறிப்புணர்ந்தேன்

இம்மொழி தான்கேட்ட இணையாள் தெரேசாளும்

இல்லறத்தின் பயனடைந்து இணையிலாப் பெருமையுற்று
இம்மா நிலத்தவர்க்கு எம்மைந்தன் இறையன்பால்

இடர்களைந் தகற்றுவானோ துயர்துடைத் தேற்றுவானோ
எம்பரன் கிருபைவைத்தால் நம்பிள்ளை இறைதொண்டு

ஆற்றுதற் தடையுமுண்டோ அன்பினிற் கணையுமுண்டோ
நம்பிக்கை தான்வைப்போம் நாளைநாள் நல்லதாகும்
நாயகன் யேசுபதம் நம்மழலை தான்வைப்போம்.

ஈன்றபோதில் மகிழ்வுபெற்றேன் இனியமொழியில் உவகையுற்றேன்
எங்கள் குலம் விளங்கவந்த திங்கட்கூடரே செந்திருவே
ஆன்றோர்வாக்கு மெய்யன்றோ அருளேயுந்தன் திருமுகத்தில்

அரும்புமுதை நிகர்த்தநகை அமைதிசாந்தம் தவளும்வகை
ஆன்மஈ டேற்றந்தரு மறிவினொளி திகழுவிந்தை

அதனைநாம் கண்டுமிக ஆனந்தமே கொண்டோம் மைந்தா
வான்மழையாய் வளர்பயிராய் வருந்துவோர்க்கு அருமருந்தாய்
வடிவெடுத்து வந்தவிண்ணின் வண்ணபாலா கண்ணுறங்கு

உற்றா ருறவினர்கள் உள்ளமதில் கள்ளமில்லா

ஊராரு முவந்துவந்து உணர்வுபொங்க வாழ்த்தினரே
கற்றோரு மற்றோரும் கருதரிய கலையோரும்

கவின்மிகு மழலைகண்டு கண்பூத்து நின்றனரே
சொற்சுவைக் கவிஞர்களும் சோதிட விற்பனரும்

சொக்கிட இளங்குழவி வதனந்தான் மலர்தல்கண்டு
பற்றுத லாகிப்பாலன் பசுந்தளிர் மேனிவண்ணம்

பார்த்துக்கண் மயங்கிப் பண்ணில் பாவெடுத்துப் பாடினரே

பத்துத்திங்கள் சுமந்திருந்து பத்தியங்கள் பார்த்திருந்து

பசுந்தளிராய்ப் பெற்றெடுத்த பாலகனின் பவளச்செவ்வாய்
முத்துவண்ணச் சிரிப்பினிலே முழுமதிபோல் முகத்தினிலே

முகிழெறிந்து மணம் வீசும் முல்லைமலர்க் கொத்தினிலே
அத்திப்பழக் கன்னத்திலே ஆரமணிக் கழுத்தினிலே

அரும்புவிழிப் பார்வையிலே குழலினிய மழலையிலே
சித்தமுந்தான் மயங்கிநிற்கும் பெற்றோரும் மற்றோரும்

சீதத்தென்றல் தாலாட்ட கீதச்சுவை பாராட்ட

ஆராரோ ஆராரோ ஆர் ராரோ

ஆராரோ ஆராரோ ஆர் ராரோ

ஆராரோ ஆராரோ ஆர் ராரோ

ஆராரோ ஆராரோ ஆர் ராரோ

சீரான செம்பஞ்சக் குழம் பெடுத்து

சித்திரமாய்த் தீட்டி விட்ட செம் மலரே

ஊரான லிஸ்ப்பன் பட்டணந்தான்

ஒருசேரத் திரண்டிங்கு உனை வாழ்த்த

தொட்டிலிட்டுத் தாலாட்டத் தென் பொதிகைத்

தென்றல் வந்து சீராட்டத் தேனமுத

கட்டிக் கரும்பே கற்கண்டுப் பாகே

கனிபிழிச் சாறே கண்ணே வண்ண

சுட்டபொன் தங்க மணியாரம் இழைத்த

பட்டே வெண்பனிப் பாலினும் மென்மை

சிட்டே செங்கதிர் ஒளியே எம்விழியே

சீலாஎங்கள் பாலா கண் னுறங்கு

ஞானத்தின் திருவுருவாய் ஞாலத்தின் அருள் வரவாய்
 நவிலவொண்ணாப் பேரழகின் ஓளிக் கதிராய்
 கானகத்து விலங்கினங்கள் வானகத்துப் பட்சிசாலம்
 கண்டுகளி கொள்ளுமெழில் கவிபுனையில் மழலைபொழில்
 மானினத்தின் மருள்விழியும் மதிமுகத்தின் போரொளியும்
 மயக்கந்தரு குறுநகையும் மாங்குயிலின் குழலொலியும்
 தேனினிய சிரிப்பினிலே தெய்வமுந்தான் மயங்கி நிற்கும்
 தேவ ஆசி பெற்றே பாலா தேசுடனே கண்ணுறங்கு

பிள்ளைப்பருவம்

மொட்டாகி முகிழ்விழ்ந்து மணம்வீசும் அரவிந்த

முகமலர்ந்து தேவஅன்பு தான்பொழியும் அருளமுதாய்
சுட்டபொன் ஒளிதுலங்கு சுரந்துவரும் இரக்கஊற்று

சுழலுலகில் உளந்தளர்ந்து சோர்ந்திருப்போர் வாழ்வுபெற
இட்டமாய் இறைபணியில் இதயமீர்த்துப் பெர்தினாந்தும்

கருணை கடலாகிவர காதலாகித் தேவனவர்
கட்டளை ஏற்றுத்தெய்வ சித்தத்தின் கீழ்ப்படிய

கருதிமன முவந்துவரக் காலமுந்தான் கனிந்ததம்மா

உத்தம கிறீஸ்த்துவத்தின் உரைகல்லாய் விளங்குபெற்றோர்

உயர்வான திருமறையின் உன்னதம் உணரவைத்தார்
தத்துவ விளக்கங்களும் தருமத்தின் நெறிமுறையும்

தாயவள் உரைத்துநின்றாள் தாதையோ தவத்தின்பயன்
சித்தத்தை ஒருப்படுத்தி சினந்தனை மனத்தடக்கி

சீரிய வாழ்வுவாழ சிறந்தநல் லறிவுசொல்வார்
சத்தியம் தவறாமெய்ச் சான்றோனாய்த் திகழுதற்கு

செபந்தரும் பெரும்பலனைச் செப்பினார் ஒப்புதற்கு

நீலவானில் ஒளிநுங்கதிர் நிலவும்வண்ண விண்மீன்களும்
 நித்தில மெறிக்குங்கடல் நீந்துமீ னினங்களோடு
 கோலமலர் கொடிநதிகள் குன்று மலைச் சிகரங்களும்
 கோடி கோடி உயிரினங்கள் குலவுபிர பஞ்சமதில்
 காலயுகங் கடந்துலக மாந்தர்வாழ மனதுவைத்து
 காடுகனி மழைவளங்கள் பசுமைபொங்கப் படைத்தளித்த
 சீலனெமக் கிட்டநல்ல சீரியகட் டளைகள்பத்தும்
 சிரமே கொண்டு பாருலகம் பயனுறவே வாழ்வோமென்றும்

அலகைசெய் சூததனால் ஆதிப்பெற்றோர் பவமதனால்
 அகிலமதைக் கவ்வியதோர் கொடுமிருளைக் களைந்துஇந்த
 உலகைமீட்டு ஒளியுலவ உன்னதராம் தேவமைந்தன்
 உவந்துயிரை ஈந்திடவே உரியதாய் மரியாளீன்ற
 குலமகனாம் யேசுவாழ்வில் மரணமட்டும் தாழ்ச்சிகொண்டார்
 கற்றாணில் அடிபட்டார் கயவர்முன் நாணிட்டார்
 நிலமதிலே சிலுவையுடன் முன்றுமுறை வீழ்ந்தெழுந்தார்
 நிட்டுராக்காய் உயிர்துறந்தார் நிலலனெங்கள் உளமுறைந்தார்

மரித்தமுன் றாம்நாள்தன்னில் மகிமைபொங்கத் தானுயிர்த்தார்
 மானிலந் தான்வியக்க மாட்சிமைகொண் டேயெழுந்தார்
 மரணமதை வென்றார்யேசு மாசறவே நின்றார்ஐசீர்
 மானிடர்க்காய் மோட்சபாதை திறந்துவைத்தார் தேவமைந்தன்
 கருணைக்கட லாய்விளங்கு கர்த்தர்விழிநீர் துடைத்தணைப்பார்
 கனியாமுனையே கண்டிலகோர் கருதும் பெற்றோரெனவுணர்வர்
 அருளின்மொழி அன்னைசொன்னாள் அமுதைப்பருகி ஐயநின்றான்
 அன்பின்வழி தேவதொண்டு அறநெறியில் தெய்வமுண்டு

ஞானம்புத்தி நல்லறிவு நலங்க ளோங்க

நாயகனா மேசமறை அறங்கள் பொங்க

நானிலத்தில் பக்திநெறி தெய்வ பயம்

நயம்படவே திடமுடனே விமரி சையாய்

வானோர்புகழ் நற்கொடைகள் நமக் களித்த

நல்லதேவன் சொல்லையென்றும் சிரமே தாங்கி

தேனமிர்த மானதேவ திரவி யங்கள்

தேடிப்பெற்றே தேவபிள்ளை ஆகி டுவாய்

நன்னெறிகள் பலவுரைத்து நாளும் பொழுதும்

நல்லதேவ மைந்தன்யேசு நெறியில் வாழ

இன்னல்படு வோர்கள்இடர் களைந்து தேற்ற

இவ்வுலக வாழ்வுநீரின் குமிமென் றுணர்த்த

அன்புமறை அறஞ்சிறக்க அல்லல் நீங்கி

ஆற்றாது அமுதஉள்ளம் அமைதி பெற

நன்றையுழைப்பா யென்றேதந்தை நவின்றார் வார்த்தை

நாளின்கடமை செயநடந்தான் பெர்தினாந் மைந்தன்

வயற்காவல், பறவைகள் மாளிகைக்குள் புகுதல்

தந்தையி னாணைதனைத் தனயனும் தலைவைத்தான்
 தரிசாய்க் கிடந்தநிலம் தழைத்தோங்கு களனியாச்சு
 செந்நெல்லும் திணைசோளம் கோதுமை பயறுடனே
 செழித்திட உளுந்தும்கனி விளைந்திடு தோட்டமாச்சு
 சுந்தரப் பறவைகளை ஆவல்பொங்கத் தான்வசித்து
 அலையலை யாகப்பசும் வயல்தன்னில் இறங்கிடவே
 தந்திரமாய் தானியங்கள் தாமுண்ணத் தாவிவர
 தடுத்திடப் பெர்தினாந்தும் பரண்நின்று கவண்வீச

பரந்து விரிந்தவயல் பசுமைகொள் பழத்தோட்டம்
 பனிமலர்ச் சோலைகள் பறவைகள் களியாட்டம்
 இரையது கண்கண்ட இணையிலா மகிழ்ச்சியில்
 இனமொன்றாய் புள்ளினம் இறங்கிடக் கவண்கல்லும்
 விரைவரு வேகத்தில் சிதறிய முத்தென
 பதறியே பறந்திடும் மறுபடி வந்திடும்
 பரண்நின்று போராடும் பெர்தினாந் துள்ளத்தில்
 பரமசுதன் பாடுபட்ட பூசைவேளை நினைவில்வர

ஞானம்திகழ் செஞ்சோதிவடி வானஈசன் பாவிகட்காய்
வானிருந்தே ஞாலம்வந்தே பாரச்சிலுவை தனைச்சமந்தே
பானங்காடி தனைச்சுவைத்தே பரமனவர் உயிரைஈந்தார்
ஈனனந்தக் காட்சி பார்க்க இதயம்நெகிழ்ந்தேன் இரங்குவாய்

திருப்பலி பூசைபார்க்க திருத்தலம் இதயமீர்க்க
கருத்துமே கொண்டேன்நானும் கருணையே செய்வாய்நீயும்
இருகள்வர் நடுவினிலே யேசுஇரட்சகர் சிலுவையிலே
அருள்பொழி வாக்கியங்க முரைத்துயிர் ஈந்தகாட்சி

நெஞ்சை நெகிழ்க்குதையா நேரமும் நெருங்குதையா
அஞ்சலி நான்செலுத்த ஆகாதோ ஆண்டவரே
விஞ்சிடு பறவையெலாம் விரைவாய்த்தான் மாளிகைக்குள்
தஞ்சமது தானடையத் தருவீரே வரமதுவே

என்றே பெர்தினாந்தும் ஏகன்பதம் தான்தொழுவே
துன்பந் துடைக்கும்நல்ல தேவனருள் தான்சுரந்தார்
அன்பின் வள்ளலுக்கோர் அற்புதஞ்செய் வரங்கொடுத்தார்
வான்பறவை உட்புகவே வல்லதேவன் தாள்நினைந்தான்

ஆனந்தங்கொண் டேவிரைந்தான் ஆசனக்கோ யிலையடைந்தான்
ஞானதேவன் பாவிகட்காய் மானிடராய் வடிவெடுத்து
ஈனர்கையால் சிலுவையிலே இரத்தஞ்சிந்தி மரித்தவள்ளல்
ஞானவித மாகநாளும் நடக்கும்பூசைப் பலிகண்டயர்ந்தான்

ஞானமும் நல்லொழுக்கமும் நலிந்தோர்க் குதவுதலும்
ஈனமக்கள் இடர்களைய இரவுபக லுழைப்பதிலும்
ஆனதெலாம் செய்துவரும் இச்சிறுவன் பெர்தினாந்து
வானதேவன் வல்லமையால் வரங்கள்பெற்று மானிடரை

நல்வழிப் படுத்திடவும் ஞானமறை பரப்பிடவும்
சொல்லாலும் செயலாலும் சோதனையில் வெல்வதாலும்
அல்லும்பகல் பாடுபட்டு அருந்தொண்டு புரிவதாலும்
பல்லாயிர மக்கள்பசி பவப்பிணி அகல்வதாலும்

பெரும்பாவம் புரிந்திறையால் பேயான அலகைசாத்தான்
அருளாளன் பெர்தினாந்மேல் அடங்கிடாச் சினமே கொண்டான்
மருள்படர்ந்தி திடஅலைந்த சாத்தான்நல் மக்கள்மனம்
மருளவே மானிலத்தில் மாசினை விதைத்துவைத்தான்

குதுவாது கரவுசோரம் சூழ்விரோதம் கொள்ளைகொலை
சாதிமத இனபேதங்கள் சகித்திடாவன் புணர்வுலஞ்சம்
ஓதுமொழி பகைபொறாமை காமகுரோதம் பொய்துரோகம்
மாதர்தம்மை மதித்திடாத மமதையோடு மதுவின்போதை

மாய்ஜாலங்கள் மருள்வாதங்கள் மண்ணாசைகள் பொன்னாசைகள்
வாய்ச்சாலங்கள் வல்லானாட்சி வலிந்திடுபோர்க் கலையின்கூழ்ச்சி
தாயைத்தந்தை தனைத்தனயன் தாங்கிடாத தரிசுநெஞ்சம்
தீயவழி சாயுமுள்ளம் தறிகெட்டோடித் தவிக்குங்கள்ளம்

தாமிழந் திட்டமோட்ச பேரின்பப் பெரும்பேற்றை
பூமிவாழ் மக்களினம் சுதந்தரித் திடாதுமெத்த
சாமபேத தானதண்டம் சாமர்த்தியம் காட்டிக்கொடுந்
தீமைதனை விளைத்தும் அந்தச் சிறுவன்பெர் தினாந்தவனும்

ஓய்ந்திடா துழைப்பதனால் உயர்வேதம் தழைப்பதனால்
நோய்நொடிகள் ஊனுடம்பை வருத்திடினும் திடமனத்தாய்
தாய்மைஉளத் தவத்தோனாய் தீமைதனைத் தடுப்போனாய்
வாய்மைநேர் சத்யமறை வழவிடாது காப்பதனால்

பூவுலக மாந்தர்தவப் புனிதராய்ப் பொலிந்திலங்கி
பாவஇருள் தானகன்று பரிசுத்தம் பரிமளிக்க
தேவமோட்ச பேறடைய சேவைசெய் பெர்தினாந்தவனின்
சீவனையே போக்கவென கோபவெறி கொண்டெழுந்தான்

பக்திப்பினம் பாகியந்தப் பாலகனாம் பெர்தினாந்தும்
திக்கெட்டுந் தான்திகைக்க தியாகத்திரு மகனாம்யேசு
மக்கள்பவச் சுமைகனக்கப் பாரச்சிலுவைப் பாடுகள்எண்ணி
துக்கசா கரத்தில்முழுகி தியானத்தில் ஆழ்ந்திருக்க

காரிருள் கருக்கொண்டது கதிரவன் ஒளிகுன்றியது
 கோரவுருக் கொண்டவொரு கொடுரப்பேய் முன்தோன்றியது
 பேரொலி முழங்கிடவே பெர்தினாந்தைக் கொன்றிடவே
 விரைந்திரு கரத்தினாலே கழுத்தினை நெரித்திடவே

இருளிள்தாதன் வரவின்வகை இதயத்துணர்ந்த பெர்தினாந்தும்
 அருளிள்தேவன் யேசுபிரான் மனத்திருத்திக் திடத்துடனே
 பாரச்சிலுவை அடையாளத்தைப் படிக்கல்தன்னில் தன்விரலால்
 வரைந்துபேயை விரட்டிடவே அலறிச்சாத்தான் ஓடியதே

வயலில்காவல் செய்யவந்த மைந்தன்தன்னைக் களத்துமேட்டு
 உயர்பரண் தனில்காணாது உளத்தில்கல வரமேகொண்டு
 அயலில்தேடி வருஞ்சமயம் எதிர்வருபெர்தி னாந்தின்மீது
 இயல்பாயெழுந்த கோபத்தினால் இடக்காயிரண்டு வார்த்தையிட்டார்.

பகலிரவாய்ப் பாடுபட்டுப் பயிர்தனை வளர்த்துஉந்தன்
 பார்வையில் காவல்வைத்தேன் பயன்தரு வேளைநீயும்
 அகந்தையாய் அச்சமின்றி அரும்பயிர் பச்சையெல்லாம்
 அழிந்தொழிந் திடவேபட்சி சாலங்கள் பறவையெல்லாம்
 புகுந்திடவே காவல்நீயும் புரிந்திடாது புறப்பட்டாயே
 புல்லனேபின் விளைவைநன்றாய்ப் புரிந்திடாத புதுமையாச்சே
 அகந்தனி லொன்றுவைத்துப் புறந்தனில் பொய்புகாது
 உகந்ததோர் காரணந்தான் உண்மையாய் உரைசெய்வாய்

ஐயனே நல்மரம் கெட்ட கனியெந்த

நாளுந்தான் தந்திடாதே நிசமாய்

ஐயமே கொள்ளவோர் காரண மில்லையே

அன்னை வளர்த்தவித மதுவே

பொய்யது புகல்வேனோ போற்றுமோர் தெய்வத்தின்

பூசைத் திருப்பலியில் தொழுகை

செய்யவே உளமது கொண்டேநான் சென்றேனே

சேயனை மன்னித்தருள் செய்வீரே

ஆகாயப் பட்சிகள் அழித்திட வயல்விட்டு

ஆலயம் செல்வதுதான் முறையோ

ஆகாயிது மெத்த அதிசய மாகுதே

அகத்தி லுறைந்திருப்பார் இறையே

ஏகபர னில்லா இடமொன்று மில்லையே

எப்படி நானிதனை ஒப்பவோ

வேகமாய்த் தாக்கிடு தந்தையின் வெஞ்சொல்லை

மைந்தனு மேற்றுப்பதி லுரைப்பான்

கடவுளின் கருணையை வேண்டினேன் ஆகாயப்

பட்சிகள் பட்சமுடன் இணைந்தே
 திடமதாய் மாளிகை தனில்சற்றும் தயங்கிடா
 திபுதிபு வெனஉட்புகுந் திட்டனவே
 கடமையில் தவறேனே கட்டளை தட்டேனே
 கர்த்தர் கனிவுதனைப் புகன்றேன்
 உடனிருந் தருள்கின்ற உன்னத தேவனை
 உருகிவேண் டில்வரமே அருள்வார்

ஞானதேவன் தன்னில் நம்பிக்கை வைத்துமே
 மைந்த னுரைத்திடவும் தந்தையரும்
 பூனையது கண்ணை மூடிவிட்டால் இந்தப்
 பூலோகந் தானிருண்டே விடுமோ
 ஆணையது கண்ட தாயொரு அந்தகன்
 ஓதிடில் உலகமதை ஒப்புமோ
 தேனென்றால் நாவுதான் இனித்திடுமோ அந்தத்
 தேவன்தன் செயலானால் தேர்வோமே

வானகத்துப் பறவைபட்சி சால மெலாம்
 வாழ்வளிக்கும் வல்லபரன் தாள் பணிந்தே
 ஈனனெனக் காகஇந்த மாளி கைக்குள்
 இட்டமுடன் புகுந்ததற்கே நன்றி சொன்னேன்
 கானங்கடந் தோடிப்பயிர் அழித் திதாது
 காத்ததேவ கருணைப்பெருங் கடலாம் யேசு
 ஞானமிந்த ஞாலமெலாம் நவின் றுலவ
 நயமுடனே வெளிவந்துங்கள் இடமே செல்வீர்

மைந்தன்தன் வேண்டுதற்கு மாளிகைக்குள் ளேபுகுந்த
 மாபறவைக் கூட்டமெலாம் மகிழ்வுடனே வெளியேவந்து
 தந்தையவர் பார்த்திருக்கத் தயவுடனே பெர்தினாந்தின்
 தாளதுவே பணிந்துசுற்றித் தமதுநேசம் காட்டிநிற்க
 விந்தைதனை யேவியந்து விதந்துரைத் தேயணைத்து
 விமலனருள் விளங்குபாலா விண்பறவை வணங்குசீலா
 சிந்தைமகிழ்ந் தேன்மகனே அற்புதந்தான் நீநிகழ்த்த
 சீரியநல் தேவதொண்டு மக்கள்பணி தான்புரிவாய்

தேவ அழைத்தல்

இறையீந்த புதுமைசெய் வரத்தி னோடு

இரக்கங் கருணை தயவுதாட் சண்யம்

பொறுமை புனிதம் மனித நேயம்

போற்றுநற் குணநலன் பொருந்தி வர

இறைதொண் டதனில் இதயம் நிறைந்து

இளம் பருவ நிலாவின் வளர்

பிறையதாகி முவைந் தகவை யாகி

பேரின்பப் பெருவானில் முழுமதியாய் பிரகாசித்தார்

சிறுவயதுக் கல்வியை லிஸ்ப்பன்மா பட்டணத்தின்

சிறந்ததாய்க் கோயிலிலே சீறறக் கற்றுணர்ந்தார்

அறம்வளர்த்த பெரியோர்கள் அறிவுசால் மேதைகள்

ஆன்மஈ டேற்றந்தரு அரியநூ லகராதிகள்

மறையுரையின் மகத்துவங்கள் மாமுனிவர் தத்துவங்கள்

மாசறுமா யேசுமொழி மனிதத்தில் வாழும்வழி

துறவறத்தின் மேன்மைகள் துலக்கமுறு தூய்மைகள்

துயரதனில் யேசுதிருப் பாடுதருந் தேற்றங்கள்

இறையியலின் அதிசயங்கள் ஜீவவாழ்வின் சோதனைகள்

இருளகன்று ஒளிபரவ ஏற்றமிகு போதனைகள்

இறைஞான மிகுநெறிகள் ஈகந்தரு பெரும்பொறைகள்

இகபர வாழ்வில்வரு இடர்களைத் திடுமுறைகள்
துறைபோன விற்பனரின் உசாத்துணை நூல்பலவும்

பேராயர் மறைவல்லோர் உரைகளோடு குருத்துவமும்
துறைமுகத்தின் கலங்கரைமா விளக்கொளியாய் வழிகாட்ட
தூயகல்வி தோய்ந்துமனத் துலங்குஒளிர் சுடருமானார்.

புனிதர்கள் வரலாறு பலமொழி பயில்திறம்

புலனடக் கம்புகட்டும் புலமைகொள் புத்தகங்கள்
மனிதனைத் தேவனாக்கும் வேதா கமவிளக்கம்

மானிடர்க்குத் தேவனீந்த பரிசுத்த அருட்கொடைகள்
மனமகிழ்ந்து தேவசாட்சி முடிபெற்றோர் தியாகங்கள்

மாசறவாழ்ந்து மலைபோல் உயர்வு பெற்றோர்
மனுமகன் யேசுவழி மரித்துநல் மகிமையுற்றோர்

மாதவ முனிவர்வாழ்வு உரைத்திடு சரித்திரங்கள்

கல்விகேள்வி சாத்திரங்கள் கற்றுணர்ந்த போதிலும்

கருதரிய தேவநேசம் கனிந்துவந்த போதிலும்

எல்லையில்லா அற்புதஞ்செய் வரங்கள்பெற்ற போதிலும்

ஏகசுதன் காட்டியநல் வழியில்தாழ்ச்சி கொண்டுமே

தொல்லுலகில் துறவறத்தின் தூயபணி துலங்கிட

துயரஇருள் அகன்றுதிரு மறையின்பணி யோங்கிட

அல்லும்பகல் வருந்துவோர்க்கு அரியதொண்டு புரிந்திட

அகஸ்தீன்குரு மடத்திணைந்து அருட்துறவி ஆயினர்

அண்ணாவியார் ஞ.அருள்பீரகாசம்

அந்தோனியார் காவியம்

மடம் மாற்றம், பெயர் மாற்றம்

துறவறந் தான்சிறக்கத் தூயவழி தாம்நடக்கத்

தனிமையுந் தாழ்ச்சியுமே தக்கதெனத் தான்நினைந்தார்
அறந்தங்கு மடமதனில் அமைதிவழ் தியானமதில்

அயலவர் உறவினர்கள் ஆவல்பொங்கத் தான்வருந்தி
பொறிவைக்கும் சூழ்ச்சியிலும் போதைதரும் பேச்சினிலும்
புகழ்மாயை தனைப்புகன்று புதுவாழ்வு காணவென்று
நெறியதுவே தவறியேச நேர்மறையை விட்டுலகின்
நீர்க்குமிழ் வாழ்வுதனை நிசமென் றோதிநின்றார்

தவநெறிச் செல்வன்பெர்தி னாந்தவன் ஞானவாழ்வில்

தடைக்கல் லாகிவந்த தப்பறையைத் தாண்டிப்போக
உவப்பதே கோயிப்ராநகர் விளங்குஅகஸ்த் தீனார்மடம்

உற்றஇடந் தானதுவே உறுதுணையென் றறிந்துஆங்கு
புனத்தின் ஆரவாரம் புதிரான ஆடம்பரம்

புலனடக்கம் மிலாதபொய் மாந்தர்வர வைவிரும்பா
எவருந்தான் தெரிந்திடாது பெர்தினாந் பெயரதனை
ஏற்றஅந் தோனியென்று மாற்றியே கரந்துறைந்தார்

செபத்திலும் தவத்திலும் சேவையிலும் வாய்மையிலும்
 தேவநேசம் பிறசினேகம் வேதாகமம் விளங்குஞான
 உபதேசம் உயிரெனவே உறுதியாய் யேசுமறை
 உரைப்படியே வாழ்ந்துலகம் உய்யவழி கண்டுநின்றார்
 பாபியர்கள் மனந்திருந்தி பரலோக வாழ்வுபெற
 பரிசுத்தம் பரிமளிக்க பண்போ டுழைத்துருகி
 தீபமாய் ஒளிர்ந்துமன மாசுகற்றித் தூயதேவ
 திருமறையின் நெறிபரவ தினமுந்தான் பணிபுரிந்தார்.

சுந்தரானந்தர் தூஷ்யம்

ஆசையினால் தேவசாட்சி

அஞ்ஞான இருள்கவிந்து அகந்தைகொள் நாட்டில்யேசு
மெஞ்ஞான மறைபரப்ப மெலிவுற்றோர் துயர்களையு
நெஞ்சார நைந்துருகி நெடுவழி சென்றோர்கொடும்
வெஞ்சிறை யிடப்பட்டோர் வெட்டுண் டுயிர்விட்டோர்

நஞ்சினுங் கொடியாட்சி நடக்கும்வல் நாடதனில்
அஞ்சி யஞ்சிமக்கள் அல்லாடும் நிலையறிந்து
சஞ்சலம் தீர்த்துஏகன் சரிதத்தை உரைத்துநின்றோர்
வெஞ்சின வாளின்வீச்சில் வீழ்ந்துயிர் ஈந்தனரே

கல்லடி மிகப்பட்டோர் கசையடி தனைப்பெற்றோர்
நல்லாயன் மறைகாக்க நாளுந்தான் வதைப்பட்டோர்
கொல்லாமை தனைச்சொல்லி கொலைஞர்கை பிடிப்பட்டோர்
அல்லாடு வோர்க்குயேசு அருள்மொழி பொழிந்திட்டோர்

வேதபோ தனைகள்செய்து வித்துக்க ளாகிவிட்டோர்
வேதநா யகனாம்யேசு பாதையில் சிலுவையேந்தி
பாதகர் காலின்கீழாய் மிதிபட் டிறந்துப்பட்டோர்
மாதவம் செய்துங்கிட்டா வேதசாட்சி முடியும்பெற்றார்

திருமறை காக்கவென்று ஒருமனப் பட்டிறந்தோர்
 திருவுடல் கோயிம்ராநகர் கோயில்தனி லேவைத்தனர்
 அரசர்அல் போன்சுடனே அரசிபிர புக்கள்குழு
 திருச்சபைத் தலைவரோடு வரவேற் றேமகிழ்ந்தார்

அந்தோனி யார்தம்உள்ளம் ஆழ்ந்ததுபேர் ஏக்கமதில்
 இந்தப்பாக் கியமெனக்கு கிட்டுமோநல் யேசுமறை
 சிந்தனையில் வையமெலாம் சொந்தமென வந்துலவ
 முந்தவுயிர் தந்துவேத சாட்சிமுடி பேறடைய

சித்திர வதைகள்பட்டும் என்னுயிரைத் திருமறைக்காய்
 தத்தம்நான் செய்யவொரு உத்தாரந்தான் தருவதாரோ
 நித்தமுமென் கர்த்தர்வழி சிலுவைதனைப் பின்தொடர
 சித்தம்வைத் தேனேளந்த நாளில்நிறை வேறிடுமோ

அருளுரை யாற்றுதிறல் அந்தோனி யார்க்குவேறு
 திருப்பணி ஈசன்வைத்தான் வேற்றுநா டதனில்மறை
 பரப்புதற் கிசைவுடன்தான் தரவில்லை அகுஸ்த்தீன்சபை
 திருமறைக்காய் உயிர்ஈய பிரான்சிஸ்க்கன் சபைசேர்ந்தார்

பிரான்சிஸ்க்கன் சபை

இருதிறச் சபைமுன்னே இனிதான நிகழ்வொன்று

எளிதாக அரங்கேறும் சபவேளை தனிலன்று

கருணைகொள் அகுஸ்த்தீனார் சபைவெண்மை அங்கியதை

கொடுத்தொரு பிரான்சிஸ்க்கன் சபைக்காவி உடைதன்னை
அருளாளன் அந்தோனி அமைதியாய்ப் பெற்றுருகி

அகவணக்கம் குருவணக்கம் அரிதான அவைவணக்கம்
திருமறை தனைப்பரப்பத் திடங்கொண்ட சுயஇணக்கம்
சிரந்தாழ்த்தி விடைபெற்றுத் தூரதேசம் சென்றுவர

கண்ணினில் நீர்நிறுத்தி நன்றியை நெஞ்சிருத்தி

கருணையை முன்நிறுத்திக் கப்பலேறும் வேளையவர்
எண்ணமதில் நிழலாடும் ஏக்கமது ஏதிலியாய்

இருளிலும் மரணத்தின் நிழலிலும் நிலைதளர்ந்து
வண்கொடுமை தனைத்தாங்கி வாட்டமுற்று வதங்கிநொந்து
வருந்துநல் மானிடர்க்கு வாழ்வளித்து வழிகாட்டி
புண்பட்ட நெஞ்சில்மறை போதனையால் ஆற்றிசெய்து
புத்துணர்வு தான்வழங்கி புனிதமே பூக்கவேண்டி

காரிருள் சூழ்ந்தநாட்டில் பேரொளி பாச்சவேண்டி

கருணைகொள் கனவினோடு கப்பல்கரை சேருமென்று
கருதுமந் தோனியுள்ளம் கருகிடப் பெரும்புயலும்

கடும்மழையும் கொடுமலையும் கப்பலைஇத் தாலிதேசக்
கரைதனி லொதுக்கிடவே கடவுள்சித்தம் இதுவென்றெண்ணி

கட்டளைக்காய்க் காத்திருக்கும் அந்தோனி யார்க்குக்காலம்
திருக்குடத்துள் மறைந்திருந்த தீபமது மெழுகுதிரித்

தண்டின்மேல் ஒளிரும்நேரம் தான்நெருங்கி வந்ததுவே

மறையுரை

தனிமையிலும் தாழ்ச்சியிலும் தவத்திலும் மௌனத்திலும்
 தேவநேசம் பிறசினேகம் சேவைமனம் மறைந்தவாழ்வு
 எனஅவர் தேடிவைத்த ஞானமது உலகதனை
 ஒளிர்விக்கப் பயன்படவே உகந்தநேர மானதுவே
 ஆண்டுஆயி ரத்திருநூற் றிருபத்தியிரண் டுவக்காலமதில்
 அருட்பணி யாளருக்குக் குருப்பட்டங் கொடுத்திட
 வெண்ணாடை சாமிநாதர் காவியுடை பிரான்சிஸ்க்கன்
 இருசபை யினருமிரு வரிசையில் வீற்றிருக்க

மறைஆயர் மகிமையுள்ள மறைவட்டக் குருக்களோடு
 மதிமிகுந்த மொன்சிஞ்சோர் பட்டமுடை மறைவல்லோரும்
 இறையியலில் ஈடுஇல்லா வித்துவப்பேர் மெத்தியோரும்
 ஏக்கந்தரும் புலமைவாய்ந்த ஏற்றங்கொண்ட விற்பனரும்
 துறவறத்தின் பொருள்பொலிந்த துறைபோன ஞானியரும்
 தூயநெறி அறங்களோங்கு பெருமைமிகப் பெற்றவரும்
 நிறைந்தபேர் அறிஞர்குழாம் நிகரற்ற குரவர்கூட்டம்
 நீலத்திரை கடலின்றுரை நிலத்தில்வந்த மாயமென்னோ

கூட்டமோ அலைமோதக் கூடிநின்ற மக்களிற்கு

கடவுளின் வார்த்தைதனை எடுத்தியம்பி நல்லறிவு
 ஊட்டியே உயர்வடைய உகந்ததோர் மறையுரைதான்
 ஆற்றிட வேண்டியந்த அவைவந்த அறிஞரிடம்
 கேட்டிட ஒருவருந்தான் முன்வரா நிலையுணர்ந்து
 தவித்திடும் தலைவர்பார்வை தற்செயலாக ஆங்கு
 அடக்கத்தின் உறைவிடமாய் அமைதியுரு வாகிநின்ற
 அருளாளன் அந்தோனிமேல் அழுத்தமாய்ப் பதிந்ததுவே

அருமருந் தொன்றுகையில் அகப்பட்ட வாறதுவாய்
 மறைந்திருந்த மாணிக்கம் வெளிப்பட்ட பான்மையதாய்
 இருளிடையே கதிரவன்தன் ஒளியுமிழ விட்டதுபோல்
 இடரது போக்கவந்த இறையன்பின் திருவடிவாய்
 கருணைமழை பொழியவென்று காத்திருப்போன் போலநின்ற
 கருதரிய அந்தோனியைக் கண்டுமனங் களிப்படைந்து
 தருணமிவரே மறையுரையை ஆற்றுவல்லோன் எனஉணர்ந்து
 தவறாது செய்கவென தக்கஆணை இட்டுவிட்டார்

தலைவர்தம் உத்தரவைத் தலைதாழ்த்தி ஏற்றந்தோனி
 திருமறை ஆயர்முன்பு முடிந்தா ளிட்டுப்பணிந்து
 அலைகடல் போல்பெருகு மக்கள்வெள் ளத்திடையே
 மறையுரை யாற்றுபீடத் தேறிஇறை பதந்துதித்து
 மலையாய்மாந்தர் பவங்கனக்க தேவன்யேசு சிலுவையேற்றார்
 மாசிலாதார் மருளுலகில் மரணமட்டும் கீழ்ப்படிந்தார்
 நிலையேயில்லா உலகவாழ்வில் ஆழ்ந்துநாளும் பழியேதேடா
 நிலைபேறடைந்து மீட்சிபெற நிமலன்பின்னே நாம்நடப்போம்

வானமழை பொழியவற்றா நதிபெருகி ஓடிவயல்

விளைவுபெற்று வளம்பெருக்கி வீசுதென்றல்

தரும்சுகம்போல்

ஈனமக்கள் இதயப்பூட்டை நெகிழ்த்து நெட் டுருகிப்பாய்ந்து

இறையன்பதனில் இதுமாய்ப்பதிய இகவாழ்வதனில்

இரக்கஞ்சொரிய

ஞானதேவ வாக்கியங்கள் வேதாகமம் சிவிசேஷங்கள்

நயமுடனே எடுத்துரைத்து நல்லபாதை காட்டியருள்

ஞானமுனி அந்தோனி மறையுரையைக் கேட்டுஞாலம்

மனமுருகி மறையில்வல்லோன் மகாஞானி எனப்போற்றினர்.

தூரத்தில் கேட்ட மறையுரை வெட்டுண்ட கூந்தல் ஓட்டச் செய்தல்

போர்த்துக்கல் தேசந்தனை அரசுசெய் அல்போன்ஸ்மன்னர்
பிணியின்மை செல்வம்நீதி இனிதான இன்பங்காவல்
சீர்சிறந்திடவே செங்கோல் செலுத்தியர சாளப்பின்னர்
சாங்கோ மெனுமரசன் சிம்மாசனமே றிக்கொயிப்ரா
பேர்பெற்ற பட்டினத்தைத் தலைநகரமாக் கிப்பதிக
போலிமத வாதிகட்கும் போட்டியு சல்களுக்கும்
நேர்பெறு ஏசுமறை நெறிதனைத் தூற்றுவோர்க்கும்
நெஞ்சாரத் துணைநின்று துவேசந்தான் காட்டிவந்தான்.

அரசர்மகள் அனிட்டாவெனும் அழகினொளிர் மங்கையவள்
அன்பின்மறை யதனில்தீராப் பற்றுமிகப் பெற்றவளாய்
அருள்முனிவ ரந்தோனி யாரில்மதிப்பு மிக்கவளாய்
அதிகாலை வேளையிலே அல்லிமலர்ப் பொய்கையிலே
நீராடித் தலைமுடித்து நீந்துமன்ன நடைநடந்து
நீளவிழித் தோழியர்கள் நிழல்போல் இணைவரவும்
ஊராடி விழிக்குமுன்னே உல்காசப்பு வனத்திடையே
உலவிவர உதித்தநிலா நாணியெங்கோ மறைந்ததம்மா

மாங்கிளிகள் பூங்குயில்கள் மகிழ்வொலிகள் கீதத்திலும்

மணம்வீசும் மலர்தவழ்ந்து தென்றல்தரும் சுகந்தத்திலும்

பாங்கியர்கள் சரசத்திலும் பாவையவள் நாணத்திலும்

பனிமலர்கள் ஸ்பரிசத்திலும் பரதமிடும் பாவத்திலும்

ஏங்கிமனம் நெகிழ்ந்துநிற்கும் இளவரசி செவிகளிலே

எங்கிருந்தோ வந்தவொரு மறையுரையின் அருளொலிதான்
ரீங்கார மிடவேநெஞ்சில் நீங்காது நிலைத்திருக்க

நெடுந்தூர மிருந்தந்தோனி நிகழ்த்துமுரை பதிந்ததுவே

அன்பேதான் பொறுமைகொள்ளும் அகங்காரம் அறிவைக்கொல்லும்

அன்பேநன் மைகள்விளைக்கும் அறத்தின் பலன்வளர்க்கும்

துன்பந் தனைச்சுமக்கும் துயரந் தனைத்தாங்கும்

தன்னலந் தான்கொள்ளாது அன்பேதான் நிலைக்கும்

கீழ்ப்படி தலைமேலாம் புண்ணியம் ஆகுமன்றோ

ஆழ்கடல் கீழ்மடியில் விளையும் முத்தே

தாழ்ச்சியே கொண்டயேசு தானேஉயிர்த் தெழுந்தார்

மீழ்ச்சியே வேண்டுமெனில் தாழ்ச்சியேதான் கொள்ளுவீர்

ஒளியில்நாம் நடந்திடவே உயிரையே ஈந்தார்யேசு
 இழிவின்சின் னம்சிலுவை சாவையே ஏற்றார்
 மரித்தோரை உயிர்ப்பிப்பவர் மரணவா தையேபட்டார்
 அருளேபுரிந் தாரேயேசு அடிமைப் பட்டார்

தூரத்திலே கேட்டமறை யுரையில்இளா வரசிமனம்
 ஈரநிலந் தனில்விதைகள் வீழ்ந்துமுகி ழுவிழ்ந்துபயிர்
 விளைந்ததுபோல் மகிழ்ந்திடவே வேந்தனழைப் பதைமறந்த
 விளைவதனை ஏற்றிடத்தான் விரும்பியரண் மனைக்கேகினாள்

அழைப்பனுப்பி அதிகநேரம் ஆகியுந்தான் அன்புகள்
 அலட்சியந்தான் காட்டியதாய் அரசரகந் தனில்நினைந்து
 இளையராஜ குமாரியின்பால் கடுஞ்சினந்தான் கொண்டிருக்க
 இரவிமுகச் சோதிமகள் இயல்பாய்வந்து இயம்பிநின்றாள்
 இளகாக்கல் இதயத்தையும் நெகிழ்த்துருக்கி வசப்படுத்தி
 இறைவாக்கில் தேன்பிழிந்து இனியதேவ கானமதாய்
 உளத்திலுள மாசகன்று தூயவெண் பனியின்நீராய்
 உரைபொழியந் தோனியாரின் மறையுரையில் மயங்கிநின்றேன்

கல்லும்கசிந் துருகுமந்தக் கதிரின்கனலும் குளிரதாகும்
 எல்லையில்லா இறையின்மறையும் இதமாய்நெஞ்சில் நிறையுங்குரலே
 சொல்லிலருள் சுரந்தேயெம்மை தூய்மைசெய்யும் துன்பம்போக்கும்
 அல்லும்பக லந்தோனியாரின் அருளுரையில் அகமகிழ்ந்தேன்

அருள்முனிவ னாமந்தோனி யாரின்நாமம் கேட்டவுடன்

அரசன்சாங்கோ அடிபட்டவல் வேங்கையாகி வெகுண்டெழுந்தான்
மருள் மனத்தில் காழ்ப்புணர்ச்சி குடிகொண்டிடக் குதர்க்கமதாய்
மறையுரையின் மகிமைதனை மதித்திடாது முழக்கிமிட்டான்

புனிதரைக் கடவுளென் றேற்றியே போற்றிடும்

புத்தியில்லா மூடர்கள்

ஞானஸ்னானம் தேவ நற்கருணை அவஸ்தை சடங்குகள்

நடத்தியெம்மை

துணிவுடன் எதிர்த்தெழுந் திடமுடன் மறையுரை

ஆற்றுமந் தோனியாரில்

அன்புகொண் டெந்தனின் அழைப்பை அவமதிக்க

அத்தனை கர்வமாமோ

திருமறை தனில்குறை திண்ணமாய் உரைத்திடும்

தீயோனாம் சாங்கோவின் செவிதனில் உறைந்திடும்

கருத்தினைக் கவர்ந்திடும் கர்த்தரின் கருணையை

கண்ணியமாகவே கழறினாள் மகளுந்தான்

எரியுந் திரியதே பிறருக்கு ஒளியதை

ஈந்திடத் தான்மாய்ந் திடும் அவ்வாறே

அருளும் அன்பும்உரை பொழியும் அந்தோனியார்

அவனியில் உழைக்கின் றாரே அறிவீர்

மரணத்தை வென்றவர் மாசறு யேசுவே

மறையுரை தனிலந்தோனி யார் சொல்வார்
மரணம் மட்டுந்தாழ்ச்சி கொண்டே எங்கள்பாவ
மருள்தனைக் களைந்தார் கர்த்தர் இரட்சித்தார்

அறுதியாய் எனதுள்ளம் அந்தோனி மறையுரை
அதனில் ஆண்டவர் அருளால் உருகி
இறுதிவரினும் நானே உறுதியாய் நிற்பேனே
இனியும் தெண்ண மேதோ ஏற்பேனே

பதிகமது பரவிடாது திருமறையைக் காத்திட
பாவியர்கள் மனந்திரும்ப நாளுமே உழைத்திடும்
புதுமைபுரி அந்தோனியைப் போற்றியே புகழ்ந்திடும்
புத்திரிமேல் பொங்குகோபம் மெத்தியே வானோங்கினான்

எரியுங்கனல் நெருப்பதனில் எண்ணையைநீ ஊற்றிறாய்
தரியலரந் தோனியென்று தெரிந்திடாது போற்றுறாய்
விரையும்வரிப் புலியெதிரில் இரையையேநீ ஏற்றுறாய்
சிரசின்மயிர் அரிந்துகூந்தல் தரையில்விழ எற்றுறேன்

மதியிழந்த மன்னவனும் மகளின்தலையில் மமதையதாய்
மயிரதனை அரிந்துமனச் சினந்தணிந்து தானகன்றான்
கதியிலையோ கார் குழலாள் கலக்கமது விலக்கிடவே
கருணைமுனி தனையேஉளம் நினைந்துருக வள்ளல்வந்தார்

இளமகள் நிலைகண்டு இறைதொண்டர் மனம்நெகிழ்ந்தார்
 என்றுமுள இறைபெயரால் துயரகற்ற சித்தமுற்றார்
 குழலிழந் தேதுவளும் தோகையாள் தனற்குயேசு
 கிறீஸ்துவின் வழியாய்க்குறை களைந்திட வரம் பெற்றார்.

மறையுரை கேட்ட மாசறு மனத்தில்
 குறையெது வாமோ குலமகள் குணத்தில்
 கறையது வாகக் கால்நீளக் கூந்தல்
 சிறுமையாய் அரிந்தார் சீரற ஏந்தல்
 பொறையிழந் திவளும் சிறையிருந் திடவோ
 முறையதோ தேவா முள்முடி நாதா
 தறையினில் விட்ட தளிர்க்கூந்தல் கிட்டி
 நிறைவதாய் ஓட்ட இறைவாநீ அருள்வாய்

மறைமுனி தான்பெற்ற அற்புத இறையருளால்
 மாசறு மகளிவளின் குழல்மீண்டும் ஓட்டவைத்தார்
 இறைவார்த்தை தனில்உலகில் நிறைவேறா தொன்றுமில்லை
 நம்பினோர் கெடுவதில்லை நன்மறையில் குறைவதில்லை

மச்சமீனினைங்களுக்கு மறையுரை ஆற்றுதல், அந்தோனியாரின் சேவைகள்

பசிப்பிணியிலும் பவக்கறையிலும் பதிகமதத்தப் பறைகள்தன்னிலும்
பாமரமக்களும் பழுத்தறிவுடையோரும் பாழ்பட்டுத்திரு

- மறையதனில்

விசுவாசக் குறைவினாலும் வினையதன் பயனதாலும்

வழிதவறித் தடுமாறித் தறிக்கெட்டுப் போனமக்கள்

நிசமான தேவனவர் நித்தியத்தைச் சத்தியத்தை

நேர்த்தியதாய் எடுத்துரைத்து நிமலனருள் பெறுதல் வேண்டி

இசைவாக்கப் போதனையால் இறைவார்த்தைத் திறமையினால்

இடையறா உழைப்பதனால் மீளிணைத் தேமகிழ்ந்தார்

அந்தகார இருளிலும் அஞ்ஞானத்திலும் அறியாமையிலும்

ஆழ்ந்திருந்த மக்களுக்கு அறிவுச்சுட ரேற்றித்தேவ

மந்தையிலே சேர்த்துயேசு மறையதனை இறுகப்பற்றி

மெஞ்ஞான ஒளிபரவ மேய்ப்பன்வழி பின்தொடர

சிந்தையில்நல் தெளிவுபெற தியாகநெஞ்சம் தானடைய

சீர்கெட்டிருந்த மனிதவாழ்வை செம்மையுற சலித்திடாது

சாந்தம்தவழ்நல் தேவஅன்பால் ஏழைமக்கள் இடர்களைய

சேரிநகர் சிறுகிராமம் எங்கும்சென்று சேவைசெய்தார்

குருக்கள் மறைஆயர் குணக்குன்றாய் வாழ்தல்நன்றாம்

கள்ளம் கபடமில்லா சிட்டுப்போல் மனமே கொண்டு

கருணை மழைபொழிய கடமைசெய் உளந்திகழ

குற்றங் குறைகளைந்து குவலயமே போற்றுநல்ல

அருளாளர் இவர்களென்று அடிதொடர அன்புருக

ஆன்மீக நெறியதனில் அணுப்பிசகா ஒழுகிவர

குருமாரின் வாழ்க்கையவர் மறையுரைக்குச் சான்றுமாகி

சீர்பெற் றிலங்கியிந்த செகம்சிறக்க உதவவேண்டும்

அநியாய வட்டிவாங்கும் ஆகடியம் அழியவேண்டும்

அழுதமக்கள் அவலம்நீங்கி ஆறுதல்தான் பெறுதல் வேண்டும்

தனியொருவன் பசித்திருக்கும் பாதகந்தான் அகலவேண்டும்

தரணிதனில் ஏழைகளின் சிரிப்பதனில் இறைவனுண்டு

மனிதநேயம் மதத்தில்புனிதம் மருள்பதிதம் மதுவெறியர்

மகுடத்தரசர் மாகொடியர் மதவெறியர் எவர்க்குமஞ்சா

துணிவுடனே தீமையெலாம் தீய்ந்துபோக நாளும்பொழுதும்

தூயவாழ்வில் துறவியர்க்கு முன்மாதிரி யாய்த்திகழ்ந்தார்

பதிதர்கள் நிறைந்திருந்த ரிமினியெனும் பட்டணத்தில்

வேதாகமம் போதிக்கவே அந்தோனியார் சென்றிருந்தார்

பொதுமக்கள் அவரின்நல்ல அருளுரையைக் கேட்கவொட்டா

சதிகள்புரிந் தேபதிதர் தடுத்திடத்தான் முயன்றுநின்றார்

இன்னல்கள் தான்விளைத்தார் இடைஞ்சல்கள் பலதொடுத்தார்
வன்செயல்கள் புரிந்துமக்கள் வரவிடாது தடைகளிட்டார்
அன்னிதமாய் அந்தோனியார் அருளுரையை அவமதித்தார்
மின்மினிதான் வெண்கதிரின் ஒளிமறைக்க முயன்றவாறாய்

அறிவிற்குறிந்த மனிதர்தேவ வார்த்தைகேட்க மறுத்துநிற்க
அறிவிற்குறைந்த மச்சங்கட்கு அருளுரைதான் ஆற்றவென்று
இறைவன்சித்த மதனையேற்று இருளின்இடையில் விண்மீனாக
தறையோடலைகொள் கடலும்நதியும் சங்கமிக்கும்முகத்
துவாரந்தனில்

பாறையொன்றின் மேலேநின்று பாயும்மச்ச மீனிளங்கள்
மறையுரைதான் கேட்கமனம் இசைந்துவரும் படியழைத்தார்
நிறைந்தநெஞ்சத் துடன்கடலின் பெருந்தொகைமீன்
வகைகளெல்லாம்
முறைமுறை யாகக்கரை அருகினில் கூடினவே

சின்னமீன்கள் கரையருகே சற்றுப்பெரிய மீனடுத்த
முன்னேவந்து மறையறிய முண்டிநிற்கும் மச்சினங்கள்
பென்னம்பெரிய மீன்களெல்லாம் பின்னாலணி வகுத்துவர
வண்ணவண்ண மச்சமெலாம் வாஞ்சைகொண்டு வந்தனவே

நீரின்மேலே தலைஉயர்த்தி நீந்துமீன்கள் வாய்திறந்து
 பேரவாவோ டேயந்தோனி பேருரைகள் கேட்கவென்று
 ஓர்மனத்தோ டேயவரின் அருள்முகந்தான் நோக்கியன்று
 கூர்மையுறச் செவியைவைத்து பொறுமையதாய் நின்றனவே

ஆற்றின் மீனினங்களே கடலின் மச்சினங்களே
 ஊற்றும் ஊறணியுமான கடவுளுடைய வார்த்தைகளை
 ஏற்றுச் செவிகொடுக்க விரைந்துநீர் வருகவென்று
 சாற்றுமந் தொனிவார்த்தை போற்றிக்கரை வந்தனவே

என்னுடைய சகோதரரான மீனினங்களே சமுத்திராதிகளே
 அன்பின் ஊற்றாம் ஆண்டவரும் துறைவிடமாய்
 நன்னீர்க் கடலதனைப் படைத்துயர் உப்புமிட்டு
 இன்னமுதாக்கித் தந்துநீர் கடலனைத்தும் சுற்றிவர

நீந்துநல் உறுப்புகளை உமக்களித்து உலவிவர
 மாந்தரோடு விலங்கினமும் பறவைகளும் புயலதனில்
 அந்தரித் துயிர்துறக்க பாதுகாப்பை உமக்குத்தந்து
 சந்ததிபல் கிப்பெருகி நீடுவாழ உணவுமளித்தார்

வெள்ளப்பெருக்கு பூகம்பம் சூறாவளி பேரலையில்
 விள்ளமுடியா துயிரழிய கடலின்மச்ச மீனினங்கள்
 எள்ளளவும் லுன்பம்நேரா காக்கும்கடவுள் தனையேபோற்றி
 வாழ்த்திநன்றி செலுத்தியென்றும் வாழ்கவெனவா சீர்வதித்தார்

படைப்புகள் எதற்குந்தான் கொடுத்திடா வரங்கள்தனை
கடவுள் உமக்கீந்து கருணைசெய் தேமகிழ்ந்தார்
படைத்தஇறை வார்த்தைகேட்க பதிகமனம் படைத்தோர்மறுக்க
கடலின்மைந்தர் காதுகொடுத்தீர் கனிவாய்விடைதான்
தந்தேன்செல்வீர்

அருள்மழையாய் பொழிந்திரு அந்தோனியார் மறையுரையில்
பெருமகிழ்வு கொண்டேமீன்கள் பேரருளை வாழ்த்திநிற்க
கருணைமுனி கனிவுடனே கையசைத்து விடைகொடுக்க
திருவருள் தனைநினைந்து தலைதாழ்த்திச் சென்றனவே

பட்டணத்து மக்களெலாம் பார்த்தஇப் புதுமைதனை
இட்டமாய்க் கண்டிடத்தான் பதிதரும் ஓடிவந்து
அட்டாங்க மாய்விழுந்து அருள்முனியின் பாதந்தொட்டு
துட்டத் தனங்கள் விட்டுத் தூயமறை தழுவினரே

சுந்தரானியார் காவியம்

துண்டான கால் ஒன்றாகுதல்

நல்லதாய் தனக்கொரு நயவஞ்சன் மகனெனவே

நெடுநாளாய் வாழ்ந்திருந்தான் கேடுதனை விளைத்துவந்தான்
கல்லான நெஞ்சினோடு கயவனாய்க் காழுகளாய்

கடையனாய் களிசடையாய் காலந்தான் கழித்துவந்தான்
உல்லாச வாழ்வதற்காய் உத்தமத்தாய் சொத்தையெல்லாம்
ஊதாரியாய் செலவழித்து உடைமையெல்லாம் இழந்து
- நின்றான்

அல்லும்பகலும் ஆசைவழி அலைந்துலக இன்பமெலாம்
அருந்திமனத் தூய்மைகெட்டு ஆதரவற் றகதியானான்

மதுவின்வயப் பட்டுநின்றான் மமதைகொண் டேயலைந்தான்
மாதுபோகந் தனிலுழன்றான் மரியாதையு மேயிழந்தான்
ஓதுமத மேறறந்தான் உலகசுகந் தனிலமிழ்ந்தான்
உற்றாருற வைமறந்தான் உதவாக்கரை பெயரெடுத்தான்
சூதுவாது தான்புரிந்தான் சுட்டபின்னே பட்டுலைந்தான்
சூழும்பழி தனைமறந்தான் குறுக்குவழி தனிலேசென்றான்
நிதிகளெலாம் தொலைந்துதாயின் நினைவுவர வீடுவந்தான்
நீசனவன் மீளநிதி கேட்டுத்தாயைக் கொடுமைசெய்தான்

பிள்ளையவன் செலவினிற்கு உள்ளதெலாம் கொடுத்தழிந்த
 பின்னருந்தான் நிம்மதியே இல்லையானால் தாயவள்தான்
 முள்ளதனில் படுக்கையிட்டு முந்தவந்த மைந்தனவன்
 மிரட்டுதலுக் கஞ்சினாலும் மீளணைக்கத்துடிக்கும் நெஞ்சம்
 மெள்ளவேதான் மகன்திருந்த மெத்தியநல் புத்திசொல்ல
 மனச்சாட்சி தானிலாது மாதாவையே மதித்திடாது
 கள்வெறிதான் கொண்டவனாய் கடுஞ்சினந்தான் உற்றவனாய்
 கருணைகொள் தாயவளைக் கொடுஞ்சொற்க
 - னால்துளைத்தான்

உந்தனுக் கோர்மைந்தன் எந்தனுக் குதவிட
 சொந்தங்கள் யாருமில்லை
 முந்தையோர் சொத்தெலாம் எந்தனைச் சேர்ந்திடும்
 நித்தம்நான் சுகபோகியே
 தந்திட மறுத்திடில் தாயென்றும் பார்த்திடேன்
 தயவுநான் காட்டமாட்டேன்
 எந்தனை எதிர்ப்பவர் எவர்தானும் திகைத்திட
 எட்டியே உதைத்திடுவேன்

மாதாவையே மகனுதைக்க மயங்கியேதான் தாய்வீழ்ந்தாள்
 மறையுரை செய்யந்தோனி மனம்நொந்து தான்மொழிவார்
 ஆதாமேவாள் செய்பவத்தால் அகிலந்தனில் படர்ந்தமருள்
 அதைக்களைய ஆண்டவரும் அன்பினூற்றாம் சுதனையன்று
 பூதலத்திற் கேயனுப்பி பாரச்சிலுவைப் பாடுகளேற்று
 பொங்கிரக்கம் கருணைவழி காட்டிப்போனார் கண்டும்மாந்தர்
 பாதகராய் வாழ்ந்திடவோ பவக்கறைதான் படிந்திடவோ
 புனிதம்மக்கள் வாழ்வில்வேண்டும் புடமிடுபொன்
 - னாகவேண்டும்

பொன்னும் பொருளுமிந்த மண்ணும் மறைந்துபோகும்
 அன்பும் அருளுமென்றும் இன்பந் தருவதாகும்
 அன்னை தந்தையரெங்கள் கண்கண்ட தெய்வங்கள்
 கண்ணீரால் அவர்பாதம் கழுவித்தாய்மை எய்துங்கள்
 தன்தாய் தன்னையே உதைத்த காலினைத்
 தான்தான் தறித்திடல் தகுமே பூவினில்
 மனமும் உருகிடும் கறையும் கரைந்திடும்
 சினமும் ஓடுங்கிடும் வினையும் விலகிடும்

அந்தோனி அருளுரை அகந்தனில் தைத்திட

அறநெறி தவறிய அவலந்தான் வதைத்திட
 சிந்தியா தன்தாயைச் சினந்துதான் உதைத்திட
 சார்ந்திட்ட பழிசொல்லி ஞாலமே நகைத்திட
 உந்திய கால்தூண்டாய் வீழ்ந்திட நொண்டியாய்
 உலவிட உள்ளந்தான் உருகிட நொடிதன்னில்
 விந்தையாய் வாள்கொண்டே துண்டிட வெட்டிட
 வீழ்ந்திடத் தாய்கண்டு விண்ணதிர அலறிட

பிள்ளையுளம் கல்லானாலும் பெற்றமனம் பித்தலவோ

பேதைநெஞ்சந் தாங்கிடுமோ புதுமையந் தோனியாரை
 உள்ளத் தனில்நினைந்து உருகியே அழைத்திடவும்
 உத்தம ருணர்வதனில் அத்தனையும் பதிந்திடவே
 வெள்ளமென அருள்சுரக்க வேதனையை விலக்கவென்று
 வேண்டுதலை ஏற்றுவேசு இறைமகன்திருப் பாதமதை
 கள்ளமிலா மனமதனால் கருணைவள் எல்கசிந்தே
 கர்த்தர்திருப் பெயரதனால் அற்புதஞ் செயவிளைந்தார்

ஞாலமதன் நாயகாயேசு நலிந்தோர்களைத் தேற்றிடும்தேவா

நித்தமெந்தன் சித்தந்தனில் நிறையும்நாத மணியொலியே
கால்தனைத்தா னேயிழந்து கதறும்மகன் தனற்காய்நின்று

கலங்குந்தாய் அவளின்துயர் போக்கமேலாம் கருணைவேண்டும்
சீலாகிறீஸ்த்து நாதாதுண்டாய் போனகால்தான்

- பொருந்தியொன்று

சேரவருள் தருகவென்று வேண்டவுந்தான் விந்தையதாய்
சாலவுந்தான் வெட்டியகால் ஒட்டிமகன் எழுந்தந்தோனி

காலதனில் வீழ்ந்துகண்ணீர் கடலில்பாவங் கரைத்திட்டானே

சந்தோஷியார் காவியம்
நஞ்சிட்ட உணவு அமுதாகுதல்

மாநகராம் ரிமினதனில் பதிதராம் பொனிஸ்லோ வோல்தென்ஸ்
இருவருமிணைந் தேகிறீஸ்த்து மறைதனை வெறுத்தழிக்க
ஆனதெல்லாம் செய்துபார்த்தும் ஞானமுனி யந்தோனியின்
அருளுரைக்கும் அன்புருகும் அரியசேவைப் பண்பினுக்கும்
ஈனரிவரின் இடர்களெலாம் விழலுக்கிறைத்த நீராய்ப்போக
இருள்கவிந்த இதயத்துடன் இரண்டகஞ்செய் நெஞ்சினராய்
வானிருந்தே வந்தநல்ல சம்மனசென் றேதிகளும்
வசீகர வரமுனியின் வாய்மொழிக் காற்றமாட்டா

கிறீஸ்த்துவத்தை திருத்தவல்ல கிரியையாகம் சிறக்கவல்ல
கூர்மைபெற் றிலங்குமதம் சீரழியச் சிற்றறிவால்
அறிவின்பாற் பட்டல்ல ஆராய்ந்தி டாதுயேசு
அமலனைத்தான் ஆயந்தறியா அருளுரைகள் புரிந்துணரா
உறுதியற் றுழன்றுலகில் உண்மைபொய்மை பகுத்தறியா
உயர்வான திருமறையின் உள்ளகந்தான் விளங்கிடாது
குறுகியதோர் மனமதனால் குணமறியா கபடமதால்
குற்றங்குறை கூறிநின்றார் குணத்தைக்கொள்ளத் தான்மறந்தார்

பட்டிதொட்டி எங்குமோடி பாழ்பட்டதோர் பதிகமதன்

பாதகந் தனைப்பகுத்து பகரும்வார்த் தைத்திறத்தால்
 திட்டமாய் உண்மைத்தெய்வத் திருமறையின் தூய்மைதனை
 திகட்டிடாச்செஞ் சொல்லதனால் சிறுமதியோர் திகைத்திடவே
 துட்டர்கள் திருந்திடவும் துயரங்கள் அகன்றிடவும்
 தொடர்பணியால் பதிகமதன் சம்மட்டியென் றறிந்திடவும்
 எட்டுத்திக்கும் வெற்றிபெற்று ஏற்றமுறு அந்தோனிமேல்
 ஏட்டிக்குப் போட்டியதாய் எரிச்சலுந்தான் கொள்ளலானார்

வஞ்சகமே வடிவமதாய் வந்திருவர் அந்தோனியை

வாஞ்சையுடன் தானழைத்தார் வந்திடுக விருந்தினிற்கு
 அஞ்சபழம் சேர்ந்ததொரு பஞ்சாமிர்தம் தானிருக்கு
 ஆவின்பால் சுவையினோடு ஆக்கிவைத்த அமுதிருக்கு
 இஞ்சிமிளகினோடு இடிச்சசம்பல் ரசச்சுவையும்
 இச்சித்துண்ண இறைச்சியுடன் இனியபலாக் கனியிருக்கு
 செஞ்சோறும் வரகுதினை கோதுமைத்தின் பண்டங்களும்
 சேர்ந்துநல்ல விருந்துவைப்போம் அருந்துவீ ரெனஅழைத்தார்

நாவின்ருசி துறவிக்கில்லை நவிலுவார்கள் பெரியோரன்றோ
 நயந்துநீரும் அழைப்பதனால் நான்வருவேன் நற்பண்பது
 ஆவதெல்லாம் அவன்செயலே அள்ளிவைத்தீர் நஞ்சதனை
 அடாதுநீர் செய்வீரானால் படாதிடரே படுவீருண்மை
 சாவினிற்கு அஞ்சேன்யானும் சர்வேஸ்பரன் நாமத்தினால்
 ஆசீர்வதித் தேனுணவை அருந்திடுவேன் திருந்தநீரும்
 பாவியரே பார்த்திடுவீர் பரிசுத்தமெய் மறையதனை
 பரமபிதா சுதனுடனே தூயஆவி துதியே செய்தேன்

சுந்தரானியார் காவியம்
கடுங்காற்றுங் கொடுங்கடலும் கட்டளைக்கே தானடங்கும்

காலமதை வென்றதேவ கர்த்தர்யேசு நாமத்தினால்
விடந்தானிட்ட உணவதுவும் மாசுநீங்கி அமுதாகவும்

சிலுவையடை யாளமிட்டே உண்டும்இற வாதிருக்க
நெடுஞ்சாண்கிடை யாய்ப்பதிதர் புனிதர்பாதந் தொட்டுருகி
நீழ்விழியில் நீர்த்தாரையாய் நிமலனருள் முனிவர்நீரே
கெடுதிசெயவே நினைத்தநீசர் கெறுவடங்க வைத்ததூயோன்
காட்டும்ததை தொடர்வோம்பேசு மறையேயுற்றி புனிதமாவோம்

அந்தோனியார் காவியம்

அந்தோனியாரின் தவம்

மனமடக்கும் மாசகற்றும் மாதவந்தான் புரியவென்று

மரத்தினடி குடிசையிட்டு மாமுனியும் மண்டியிட்டு
கனமடக்கும் கர்த்தாயேசு காசினியில் பட்டபாடு

கருத்திருத்திக் கரங்குவித்து காதலாகிக் கசிந்துருகி
சினமடக்கி சீவியத்தின் ஊறணியை நினைந்துருகி

பசிதாகம் குளிர்வெய்யில் பொறுத்து இச்சைகள்பத்தும்
தனையடக்கி உடலினை ஒடுக்கியே ஒறுத்துமே

தேவஅருள் தனையேவேண்டி தவசெபஞ் தனிலாழ்ந்தார்

உள்ளந்தூய்மை பெறவேயுடல் இச்சைதனை அடக்கியாண்டு

உயிருருகும் விதமாய்செப தவங்கள்செய்தே இறைவனருள்
வெள்ளமெனப் பெற்றேமக்கள் நல்வழியில் தான்நடக்க

வேண்டுமற்பு தங்கள்செய்தே மோட்சப்பேறு தானடைய
தெள்ளரிய அந்தோனியின் கடுந்தவத்தைக் கலைப்பதற்கு

தேவலோக மோகினியாய் அலகைசாத்தான் உருமாறினான்
கொள்ளையழ கானதொரு பூங்கொடிபோல் அசைந்தாடியே

கோலஎழில் காட்டியிந்த உலகமெலாம் மயங்கநின்றாள்

கானமயிலென வானதேவதையென மின்னலிடைநெளிய

அன்னநடையசைய களிநடம் புரிந்தந்தோனி கருத்தினைக்

- கவர்ந்திடவே

தேனமுத மானஇசை பாடிஇள நகைபுரிந்தே சிற்றின்பச்

செழுமைகொஞ்ச சேல்விழியில் அழைப்புவிஞ்ச சேனைபரி

வாரமெலாம் சொக்கியேதான் சிக்கவைக்கும் கொடியுடல்

வான்வில்லாகி கொஞ்சமொழி பனைவெல்லமாகி

மோனமுனி செய்தவத்தை மோகனாஸ் திரம்விடுத்தே

மருள்தனை விளைத்துமதி மயக்கிடவே தான்முயன்றாள்

மாலைநேர மதியதுபோல் மனம்மருள மோகினியாய்

மாற்றுகுவாய் வந்தசாத்தான் மதியுணர மாமுனியும்

பாலையாம் சீதோன்தன்னில் பரிசுத்தர் யேசுவையே

பசாசும் அன்றொருநாள் பாவத்தில் ஆழ்த்தவென்றே

உலகெலாம் உனதேயென்றும் உணவுண்டு பசிதீரென்றும்

உருட்டு வெருட்டுவிட்டு தோற்றோடிப் போயினனே

வலையிலில் வீழ்த்தவென்றே வந்தாய்பெண் பாவையதாய்

அலகையாம் சாத்தான்நீயும் அலறியே ஓடுவாயே

புனிதசந்தந் தோனியாரில் பொறாமைகொண்டே பெண்வடிவாய்

பித்தலாட்டம் புரியவந்த பேயாமலகை கூச்சலிட்டு

அனலில்விழு புழுவதுமாய் அலறித்துடித் தோடியிந்த

அருள்முனிவன் ஆண்டவரின் அற்புதப்பேர் வரம்பெற்றோனே

சினந்துபயன் ஏதுமில்லை சலனமனங் கொண்டபேரைத்

தேடிச்சென்றே சாதிமத பேதங்களையே விளைத்திடவே

இனமொழி நிறமென வேற்றுமையை வளர்த்திடவே

இசைவோரைக் கண்டுகொள்ள வசைபாடிச் சென்றனனே

சுண்ணாவியார் மு.அருள்பீரகாசம்

கழுதை தேவநற்கருணையை வணங்குதல்

பதிகமதம் பரவிமக்கள் பாவியராய்ப் போயிருந்த
 பூர்ஜ்நகரம் தனில்புனிதர் அந்தோனி யார்வழியாய்
 அதிசய மொன்றைக்காட்ட ஆண்டவரும் சித்தமானார்
 அப்பம் ரசமதனில் ஆண்டவர் இருப்பதை
 புதிரான பொய்யென்றும் பொருந்திடாப் புளுகென்றும்
 புனைகதை இதுவென்றும் புலம்புறா ரிவரென்றும்
 மதியுணர மறுத்தகியார் எனுமொருவன் மறுதலித்தே
 மாமுனிவன் முன்வந்து மமதையுடன் தான்புகல்வான்

மோட்சமும் நரகமும் மடமையதன் மறுவடிவம்
 மதிவாணர் இதனைநம்பார் மருட்டிதுவே தானேயென்பார்
 சூட்சிகள் தானேசெய்து நற்கருணை தனிலேதேவன்
 சூட்சுமமா யதிலுறைந்தே இருப்பதாய் உரைத்திடுவார்
 சாட்சிய முள்ளதுவோ சாற்றுவோர் கள்ளமதோ
 சவாலேதான் ஏற்றிடுவீர் சாதித்தெனையே மாற்றிடுவீர்
 மாட்சியோ தேவனின் காட்சியோ காட்டுவீர்
 மறைமுனி முன்னவனும் அறைகூவலே தான்விடுத்தான்

நம்பிக்கை கொள்வோரென் றென்றுமே வாழுவார்

நாதனாம் யேசுமொழி பொய்யாகா தென்றுமே
செம்பொருள் இறைமகன் கிறீஸ்த்து நற்கருணையில்
சீவிக்கின் றாரதனை எண்பிக்கின் றேனுணர்வீர்

மனிதரின் கையாலே மரணித்த யேசுவையே

மனுமகன் தேவனென்றே சாற்றுகின் றீரேநீர்
புனிதர்கள் புகழ்பாடி பூஜித்துக் கும்பிட்டு
புனைகதைகள் பேசுநீர் போற்றிநீர் புளுகுகின்றீர்

ஏகதிரித்துவ தேவசுதன் இந்தப் பூமியிலே

எமைமீட்க மனுமகனாய்ப் பிறந்தார் பாடுபட்டார்
செகந்தனில் அவர்பின்னால் சிலுவையைச் சுமந்திடும்
செம்மல்கள் புனிதர்களாய்ப் போற்றப் படுவார்கள்

மறைமுனி யந்தோனி யுடன்வாதில் தோற்றிட்ட

பதிதனாம் கியார்கரவாய் பந்தய மிட்டான்
இறைவன் நற்கருணையில் இருப்பதுண் மையென்று
எண்பிக்க முடியுமானால் ஏற்பேன்நான் நிசமென்று

பலநாளாய்ப் பட்டினிதான் கிடந்தகழு தையின்முன்னால்

பசும்புல்லை வைப்பேன்நற் கருணையில் புலன்களுக்குப்
புலப்படாத பரம்பொருளதனை கழுதைதான் வணங்குமானால்
புனிதமறையென் றேநான்ஏற்பேன் தோற்றால்நீர் என்னடிமை

பதிதன்கியார் சவாலேவிட்டான் புனிதரதனை ஏற்றுமேசென்றார்
 பக்தரும் சித்தரும் பாமரமக்களும் பார்த்திடத்தான்
 அதிசயந் தானென்றே அலைமோதும் மக்கள் கூட்டம்
 ஆவலுடன் தான்வந்தார் அந்தோனிநற் கருணையேந்தி

கனிந்தநல்ல மனத்தினோடும் கருணைபொங்கும் கண்களோடும்
 கர்த்தாயேசு உளத்திருத்தி கசடர்திருந்தும் கனவினோடும்
 புனிதர்கையில் நற்கருணை கழுதையுண்ணக் கட்டுப்புல்லு
 கோடிமக்கள் பார்த்திருக்க குரவாரிறையை நினைந்துருகி

வானகத்துப் பறவையெல்லாம் விதைப்பதில்லை
 கானகத்து விலங்கினங்கள் அறுப்பதில்லை
 ஞானம்நிறை ஈசனதை மறப்பதில்லை
 ஈனரந்த ஈசனையே நினைப்பதில்லை

ஐந்தறிவு மிருகமெல்லாம் அறிந்தஈசன்
 மந்தமதி படைத்தோருளம் உணராஈசன்
 வந்துறையும் தேவநல்ல கருணைவாசன்
 விந்தையதாய் கழுதையுந்தான் வணங்கும்பாசன்

வார்த்தைதனிலே வாழ்வுதருநல் அமுதே நெஞ்சை
 ஈர்த்திடும் தேவநற் கருணையில் உறைந்தவா
 ஊற்றேயுலகின் ஒளியேவளியே வாராயோ உந்தன்
 ஆற்றல்தனுக் கோரளவுண்டோ அற்புதஞ்செய் தருளுவாயே

அகந்தைமனிதர் அறியமறுத் தடமேபிடித் திடவேதேவ
மகிமையை உணர்ந்தஐந் தறிவுமிரு கங்கமுதை
அகத்திலருள் பொங்கத்தேவ நற்கருணை தனைமுன்வந்து
செகமது தான்வியக்க முழந்தாளிட்டே வணங்கிற்றம்மா

கோடியெனக் கூடிமக்கள் கொடியவெய்யில் சுடுமணலில்
கண்இமைக்க மறந்துநின்றார் அந்தோனிசெய் யற்புதத்தை
தேடிவந்த தெய்வமது மறைமுனிமேல் அருள்பொழிய
தேசமெலாம் வாழ்த்துரைக்க கியாரவனும் திருந்திநின்றான்

விலங்கும் அறிந்த விமலன் தனையே
வீணன் யானும் விளங்கா திருந்தேன்
அலையாய்க் கடலாய் அலைந்தே உலைந்தேன்
அருளைக் குருவை அறியாப் போனேன்
கலங்கும் விழியில் கண்ணீர்த் திரையில்
கண்டேன் கர்த்தர் கருணை தனையே
சலனம் நீங்கித் தெளிவே பெற்றேன்
சீலரேநீர் மன்னித்தருள் தயைதான் புரிவீர்

அந்தோனியார் தாலியம்

கொல்லப்பட்ட சிறுவன் உயிர்பெற்று உண்மை உரைத்தல்

போர்த்துக்கல் நாட்டின் லிஸ்பன்மா நகரதனில்

வெனிஸ்லோஸ் ரனிஸ்லாஸ் தந்தையும் மைந்தனும்
பேர்பெற்றநல் வணிகர்களாய் விளங்கிவந்த வேளையிலே

பெரு வணிகக் கப்பலது கடற்புயலில் கவிழ்ந்துபோக
சேர்ந்தசெல்வம் தொலைந்துகடன் தீர்க்கநகை பொருளைவிட

போனமகன் பணத்தினோடு திரும்பிவரும் நேரமந்தோ
கார்இருளில் கொள்ளைக்காரன் கிப்பலாசால் கொல்லப்பட்டு

மார்ட்டின்பிரபு தோட்டந்தனில் போடப்பட்டான்

பழிகுழந்திட

அன்புமைந்தன் தன்னைக்காணா அந்தரித்த தந்தையந்தி

ஆகியுந்தான் கண்டிடாது ஆறுதல்தான் கொண்டிடாது
என்புகி எங்குந்தேடி மார்ட்டிந்தோட்டந் தனில்மகனின்

உடலைக்கண்டு கதறியழ ஊரவரும் கூடியுரை
தான்பகர்ந்தார் வேந்தனிடம் முறையிடுவீர் நீதிகிட்டும்

தருணமிது தனயன்இழப் பதற்குப்பழி வாங்கவேண்டும்
மன்னன்சாங்கோ முன்னிலையில் மார்ட்டின்பொலைப் பழிகமக்க

முன்செய்த தீவினையோ மூண்டபெரும் நெருப்பதுவோ

பழியோர்புறம் பாவமோர்புறம் பட்டகாலிலே தான்படும்தப்பா

பரிஷுமில்லைப் புரிஷுமில்லை பாராளம்ன்னன் படித்தனன்தீர்ப்பு
இழிசெயல்கொலை குற்றவாளியிரபு மார்ட்டினார் அவர்க்கு

இட்டனன்தூக்கு தண்டனை கேட்டுதாயகங் கலங்கதந்தையோ

- குலத்தின்

அழியாப்புகழ் அதுவீழ்ந்திடுமோமைந்தன்சிந்தைதான்தாங்கிடுமோ

அநியாயத்தீர்ப்பிதுவே அவனியே தான் தாங்கிடுமோ

வழியொன்றிலையோ வசையோடிறக்கவந்த தோகாலம்

- சொந்தமேபாராய்

வந்திட்டநிந்தை சிந்தியேபோக மைந்தனேநீரும்

- வந்தருள்வாய்

அந்தநேரம் அந்தோனியார் இத்தாலியின் பதுவாநகர்

அலைமோதும் மக்கள்கூட்டம் ஆவல்பொங்கக் கேட்டிருக்க

சிந்தைனையைத் தூண்டுந்தேவ வார்த்தைதனை எடுத்துரைத்து

சீரியதோர் மறையுரைதான் ஆற்றியருள் பொலியநின்றார்

தந்தையர்க்கு நேர்ந்தபழி ஞானமதனால் தானறிந்து

தவமுனியும் அருளுரையே பொழிந்தபடி நின்றிருக்க

விந்தையதாய் தூரதேச போர்த்துக்கேய அரசபைமுன்

தந்தைகறை போக்கிமீட்க தவசீலரும் தோன்றிவிட்டார்

பேர்கொண்ட உறுங்கோளும் பெரும்பழியும் பெரியோரின்

பெயர்புகழ் தனைக்கறை படுத்திடல் முறையதுவோ
பார்கண்ட பரிசுத்தர் புனிதர்கள் களங்கமதோ

பூமித்தாய் பொறுக்குமோ புல்லரால் நல்லோர்சாவோ
நேர்கொண்ட அரசமுறை நிகழ்த்திடும் செயலிதுவோ

நீசரவர் நேரமதோ நீதியது நிலைத்திடாதோ
சீர்கொண்ட நல்லோரும் குற்றமிலாப் பெற்றோரும்

சிறுமையது பட்டிறக்கவோ நீதிதலை தாழ்த்திநிற்கவோ

அரசனேகுற்ற வாளிதான்தப்ப விட்டுவிட்டாலுந் தானென்றும்

குற்றமற்றோனைக் கொல்லலடுக்காது விடுப்பீர்பிழையதனை
மரணித்தசிறுவ னாமர்னிஸ்லாசின் உடலதுசபையில் வரவுமேசெய்வீர்

மன்னவனாணை விட்டதும்மளுவர் மண்ணிலேயின்னும்

- புதைபடாதிருந்த

கரவதுஇல்லாக் கனிமுகப்பிள்ளை தளிருடல்தாங்கி

- வந்தனர்நொந்து

கண்டவர் கலங்கிநிற்க கருணைமுனி அந்தோனியாரும்
இரக்கத்தின் மாதாமரியாள் திருமகன்யேசு திருவடிநினைந்து

இளகாஇரும்பும் நெகிழும்வண்ணம் இறைவன்வரமே

- நிறைவாய்நின்றார்

அவமானச் சிலுவை அதனையே ஏற்றே

ஆண்டவர்பேசு அவனியை மீட்டர்

பவமது செய்த பாவிகள் எமக்காய்

பரிசுத்தர் நீரே பாடுகள் பட்டர்

தவமதாய் வந்த தந்தைமேல் கொலையின்

பழியது போக்கப் பரனேநீர் அருள்வீர்

தேவனே உன்மேல் ஆணைநான் வைத்தேன்

சீவனே கொண்டே எழுந்துவா ரனிஸ்லால்

அருள்முனிவன் அந்தோனியார் அணையேற்று ரனிஸ்லாகடல்

அதிசயிக்கும் விதமாய் உயிர் பெற்றெழுந்து வணங்கிடவே

மருளகன்று மன்னவரும் மற்றவரும் திகைத்துநிற்க

மார்ட்டீர்பிரபு மாசற்றவர் குற்றவாளி கிப்பலாஸ்

கருணைமுனி உயிர்கொடுத்தார் சத்தியந்தான் நானுரைத்தேன்

எனமொழிந்தான் சிறுவனவன் எண்திசையும் அந்தோனியார்

கிருபைதனைப் புகழ்ந்துபோற்றி கீதமிசைத் தேபாராட்ட

அற்புதஞ்செய் அருள்வரத்தோன் வாழ்கவென்றே

- வாழ்த்தினரே

அந்தோனியார் காலியம்

அந்தோனியார் திருக்கரத்தில் குழந்தையேசு தவழ்ந்து கிளைவாடியது

மீசோபிரபு அரண்மனையில் ஓர்நாளிரவு அந்தோனியார்
விருந்திரனராய் இருந்துரையாடி உண்டுறங்கும் நேரமதில்
ஓசையொன்று அந்தோனியார் சயனித்திருந்த அறையதனில்
ஒலித்தல்கேட்டு சாரளத்தின் ஓரஞ்சென்று பார்க்கையிலே
வீசுதென்றல் வசந்தமாகி விண்ணிருந்து வந்தகோடி
வெண்ணிலாவின் வண்ணங்கொண்டு குழந்தையேசு
அந்தோனியார்
பாசமுட னேந்துகையில் தவழ்ந்துவிளை யாடிவரப்
பக்திப்பர வசமதாகி பாலன்யேசு காதலானார்

ஆனந்தமானதும் அற்புதமானதும் ஆன்மாவையே வசப்படுத்தும்
அமலன்தனையே அணைத்துமிக அகமகிழ்ந்து
கொண்டுருகி

ஈனனெனைத் தேடிவந்த தேவபாலா ஞானியர்காணா
அதிசயமே அருள்பொழியும் திருமுகத்தின் தேசுதன்னை
தினமும்நான் காணலாமோ திவ்வியபாலா திகட்டாஅமுதே
இருளகற்றி ஒளிதுலங்கும் மழலைமுகம் மனம்மயங்கும்
வானதூதர் வாழ்த்துரைக்க வாஞ்சையுடன் முத்தமழை
தான்பொழிந்து தவமுனியும் மோனநிலை தானடைந்தார்

பிரபுடீசோ பார்த்திடத்தான் குழந்தையேசு அந்தோனியர்க்குத்

தெரியப்படுத்தி விடவும்டீசோ பின்வாங்கியே ஓடலுற்றார்
அரவஞ்செய் யாதுசென்றே அந்தோனியார் பிரபுவிடம்

பார்த்தகாட்சி தானிறக்கும் வரையிலநீரும் யாருக்குந்தான்
உரைத்திடவும் வேண்டாமென்றே உறுதிமொழி கேட்டிடவே

உத்தமனார் டீசோவுந்தான் உத்தாரமே தந்துசென்றார்
வருங்காலந் தமதுபெயர் பொருந்தவரும் பதுவாநகர்

வருகவென்று தானழைக்க வரமுனியும் விரையலுற்றார்

கடைசி நாட்கள்

பதுவைநகரில் டீசொயிரபு நிலந்தனிலே மிகவுயர்ந்த

மரத்திலாறு கிளையிடையே குடிசைகட்டி அதிலந்தோனி
புதுமையதாய் வாழ்ந்திருந்து பூரணனைத் துதித்திருந்து

பார்க்கவரும் மக்களுக்கு பரமன்யேசு மறையுரைத்து
விதிமுடித்து விண்ணகந்தான் சேரும்மரண நேரமது

நெருங்கிவருதல் தெரிந்திருந்தும் நேசதேவ சினேகமதால்
நதிகளோடி கடலினிலே சங்கமிக்கும் பேருவகை

யோடுமக்கள் சேவையிலே திளைத்துஉடல் வலிமறந்தார்

மரக்குடிசை விட்டிறங்கி மடஞ்சென்று சந்நியாசிமார்

உடனுணவு அருந்திவரும் காலைஆனி பதின்மூன்றாம்நாள்
மரணநேர மயக்கமது மருவிவர மாமுனியும்

பதுவைநகர் மடஞ்சென்றிடும் விருப்பறிந்து வண்டியொன்றில்
விரைந்துசெல்லும் வேளையெதிரில் வின்றோற்றோ சந்நியாசியும்

ஆர்செல்லா குருக்களில்லம் தனில்வைத் தந்தோனியாரைப்
பராமரித்து வருவோமென ஒருமனதாய் இருந்தவேளை

பதுவையெதிரே நின்றகுன்றின் மீதந்தோனி யாரும்நின்றார்

அழகிய பதுவை நகர்தனை ஆசீர்

வதித்துமே இந்தப் பட்டினம் மேலாம்

வளமொடு மகிமை யடைந்திடு மனேகர்

இரட்சிப்பைப் பெறுவர் உன்னத மடைவர்

இழிந்திடும் உலக வாழ்வதை விடுவர்

இறைபர அரசுக் குந்தனில் இருந்தே

ஒளிபெறு நல்லோர் உன்னாலே தேர்வர்

பொறையுடன் திகழ்வர் புனிதரும் பொலிவர்

ஆர்செல்லா குருக்களது இல்லந்தனி லந்தோனியார்

துறவிகள் சந்நியாசிகள் பராமரிப் பினிலிருந்தும்

சோர்வுநீங்கி நலமதுவும் பெறவேயில்லை தேவமாதா

தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடிப்பர வசமடைந்து

ஆர்வமுடன் மேலேபார்த்து ஆண்டவரைக் காணுகின்ற

ஆனந்த நிலையடைந்து சயனித்து அமைதியுற்று

பார்நின்று பதுவைமுனி ஆத்துமம் படைத்தவரின்

பதமலர் பற்றுதற்குப் பறந்ததுடன் சென்றதுவே

ஆண்டாயிரத் திருநூற்று முப்பத்தொன் றானிபதின்மூன்று

அந்தநாளில் ஆதவனும் அருங்கிரண ஒளியுங்குன்ற
ஆண்டவரின் அடியேசேர அருள்மழையே பொழியாநின்ற

அந்தோனியைப் பிரிந்துலகம் கதறியழச் செய்தவினை
முண்டதுவோ முறையோதேவா ஞானமகன் உயிர்பறிக்க

மனமதுவும் வந்ததுவோ மாசிலாமெய் மறைமுனிவன்
மீண்டுமுயிர் பெற்றுவர வேண்டுமென மக்கள்வெள்ளம்

விம்மியழ விழிநீரோடி நிலமுங்கடலொன் றாகியதே

மரணத்தின்பின்

சத்தியத்தின் திருக்குமரன் சாவதனைத் தாங்கமாட்டா

நிலம்வீழ்ந்து அமுதரற்றி நீழ்விழியில் புனல்பெருக்கி

இத்தரை மாந்தரெலாம் இரங்கிய நெஞ்சினோடு

வரமுனியின் பிரிவதனால் வருந்திமிக நெக்குருகி

சித்தரா மந்தோனியார் செய்தநன்மை புதுமைகளை

சிந்தைதனில் நினைந்துறுதி குலைந்தநிலை கலங்கிப்பரி

சுத்தரவர் பெருமைகளைப் பேசிப்பேசி ஆற்றமாட்டா

சஞ்சலந்தான் கொண்டுதாயர்க் கடலதனில் மூழ்கினரே

மறைமுனியின் மறைவறிந்து அதிர்ந்திட்ட ஆர்செல்லா

மக்கள்தங்கள் இடத்திலேதான் அந்தோனி யாரினுடல்

உறைந்திருநல் லடக்கமது நடந்திடவே வேண்டுமென

உறுதியுடன் உரைத்திடவும் பதுவைமக்கள் தமதுநெஞ்சில்

நிறைந்தவர் எமக்கேயுரித் துடையவர் அவரெமது

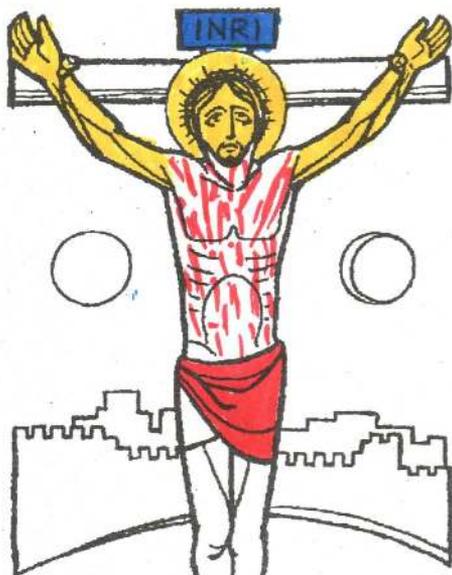
மண்ணுக்கே சொந்தமாவார் எனஉரிமைப் போர்நடத்த

இறைதொண்டர் எமக்குரியர் எமதுபதியில் தானடக்கம்

எனக்கிளா ரம்மாள்மடக் கன்னியரும் கெஞ்சிடவே

பெருங்கல வரமதுவே நிகழ்ந்துரத்தம் சிந்திடுமோ

பேதங்கள் வளரவிட்டால் விளைவுவிப ரீதமாகும்
 அருள்முனிவர் உடலதனைப் பதுவையிலே புனிதஇடந்
 தனிலடக்கஞ் செய்வதென மறைஆயர் பிரபுக்கள்
 குருக்களோடு மக்களெலாம் சேர்ந்தொருநல் முடிவெடுத்தார்
 குதூகலமே கொண்டார்பிரிந் திருந்தாரெலாம் கூடியொரு
 பெருவிழாவாய் புனிதருடன் பவனிவரப் பார்முழுதும்
 பாசமுடன் தான்கமந்து பதுவைமுனி அருளேபெற்றார்

அந்தோனியார் காவியம்

மகிமைப்படுத்தப்படுகிறார்

வரமுனியின் புகழுடல்சீர் வரிசையுடன் ஊர்வலமாய்

வருகின்றவோர்வேளைதன்னில் வாடிநொந்த மக்கள்மற்றும்
வருத்தமுறு நோய்கண்டோரும் வலங்குறைந்த வலுவில்லாரும்
வந்தொருகால் வாஞ்சையுடன் செஞ்சொல்மொழி

- அந்தோனியார்

திருவுடலைத் தாங்கிவரும் பேழைதனைத் தொட்டவுடன்

திட்டமதாய் சுகமேபெற்றார் திருந்திப்பாவ மறவேவிட்டார்
குருடர்கள் பாவைபெற்றார் செவிடர்கள் கேள்வியுற்றார்
ஊமைகள்வாய் பேசினார்கள் ஊனமுற்றோர் தான்நடந்தார்

அந்தோனியார் அருளுடலை அடக்கஞ்செய்த அந்தநாளில்

அற்புதங்கள் ஆயிரந்தான் அதிசயமாய் அரங்கேறின
சிந்தைமகிழ் நன்மையெல்லாம் தேவநேயன் கல்லறையில்
தினந்தினம் நடத்தல்கண்டு நாவழியா திருத்தல்கண்டு

விந்தையிதே அருளாளன் அந்தோனி யார்க்குடனே

புனிதரெனத் தேர்ந்திடவே புவியிருந்த மாந்தரெலாம்
சிந்தைகொண்டே பாப்பிறைக்குத் தீட்டினார்கள் நிருபமெலாம்
செம்மையுடன் திருத்தந்தையும் ஆய்வுசெய்யத்

- தான்நினைந்தார்

அந்தோனியார் காலியம்
முந்தவே பாப்பிறையந் தோனியார்க்குப் பொருந்துமன

முவந்தேபல் பட்டங்களைப் பரிவுடனே அளித்திருந்தார்
நிந்தனை தந்திடுமோர் பதிகத்தின்சம் மட்டியோடு
நீழுபுகழ் வேதாகமத் தேனமுதக் கருவூலம்
சிந்தனைத் திறன்சேர்வாக்குத் தத்தத்தின் பேழையென
சீரியநல் பெருமையொடு புனிதர்பட்டந் தந்திடவே
வந்தனைக் குரியகர்தி னால்களுடன் பதுவைநகர்
மறைஆயர் மடாதிபதி தேர்ந்தபேர் அறிஞர்களும்

பல்கலைக் கழகவேந்தர் மாணவர்பே ராசிரியர்
புனிதஅகுஸ்த் தீனார்சபை ஆசீர்வா தப்பர்சபை
சொல்லரிய சவாமிநாதர் புனிதபிரான் சிஸ்க்கன்சபை
செயற்கரிய செய்பெரியார் சேர்ந்தொன்றாய் ஆய்வுசெய்தே
துல்லியமாய்த் தூயருக்குப் புனிதர்பட்டங் கொடுக்கவென
துலாம்பரமாய் பாப்பரசர் கிரகோரியார் சமூகத்துக்கு
நல்லநாள் தன்னிலொரு பரிந்துரை தான்கொடுத்தார்
நவயுக நாயகனாய் ஆயினனந்தோனியாரே

ஓராயிரத் திருநூற்றி முப்பத்தி யிரண்டாமாண்டு
மேதிங்கள் முப்பதாம்நாள் பரிசுத்தாவி திருநாளன்று
சீராளன் அந்தோனியை ஸ்பொலத்தோ நகரதனின்
மறைமாவட்ட தூய்க்கோயிலு தனிசிறக்கப் பாப்பானவர்
ஓராண்டு மாகவில்லை அருளாளன் தானிறந்து
ஒருமனதாய் உலகமெலாம் ஓங்குபுகழ் மறைமுனியை
பாராயிர மக்கள் கூட்டம் போற்றிநிற்கப் புதுமைவள்ளல்
பேரதனைப் புனிதர்கூட்டந் தனிலேவைத்தேன்

- எனமொழிந்தார்

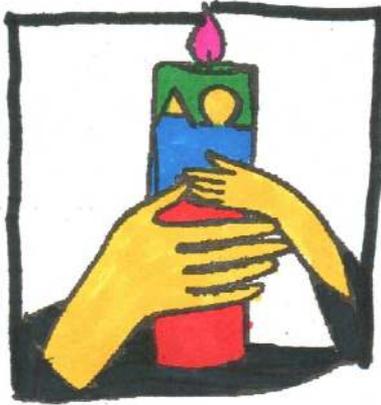
செங்கிரண ஒளிபொழிய பதுவைநகர் புகழ்பொலிய

சேவையதன் செம்மலவர் புனிதர்பட்டம் ஏந்துவேளை
அங்கெங் கெனாதபடி எங்குங்கோயில் மணிகளோசை

தானாக வேயொலிக்க ஒன்பதாம் கிரகோரியார்
பங்கமிலாப் பாப்பரசர் அப்போஸ்தலிக் அதிகாரத்தால்

புனிதரெனப் பிரகடனப் படுத்திமிக மகிழ்வடைந்தார்
தங்கமகன் தவமுனிவர் அந்தோனியார் மகிமையிந்தத்

தரணியெல்லாம் ஓங்கவென வாழ்த்தியேதான் போற்றியதே

(வாழ்த்து)

வாழிய நன்றெறி வளர்கசத் தியமறை
வானம்பூமி எங்குமே நிறைந்தே
வாழியவே யிந்த ஞால முள்ளவரை
வையகத்தை உய்விக்கவே வாழிய

அருள்முனி அந்தோனி காவியம் செப்பினேன்
ஆதரித் தோரென்றுமே வாழிய
திருமறை உரைபுகழ் திவ்வியர் அடிபற்றி
திகழ்ந்திடுவோர் நலமே வாழிய

பாப்பரசர்கர்தி னால்மறை ஆயரும்
பங்குக் குருக்களருட் சகோதரர்
செப்பருங் கன்னியாஸ்த் திரிமாரும் மறையினில்
சேர்ந்தநற் கிறீஸ்தவர்கள் வாழிய

வாழிய செந்தமிழ் வாழிய ஈழமே
வளமுறு நற்கலைகள் செழித்தே
ஏழிசை பாடியே எம்மக்கள் உரிமைபெற்
நிலங்கிட என்றென்றுமே வாழிய

கரகங் காவடியொடு மானாட்டம் மயிலாட்டம்

கோலாட்டம் கும்மியாட்டம் சிலம்பாட்டம்

தரணியில் தமிழ்க்கலை தழைத்தென்றும் வாழிய

தாயகம் மேன்மையுற்று வாழிய

மண்பற்று மொழிப்பற்று இனப்பற்று இணைந்தநல்

மாதேசப் பற்றுடனே பண்பாடு

கண்ணென வேயெம்க லாசார மோங்கவே

கனிந்திடும் காலமது வாழிய

காத்தான் கூத்தும்நல்ல நாட்டுக் கூத்துக்களும்

கோவலன் கூத்தினோடு காமன்கூத்தும்

மூத்தகுடி எங்கள் தமிழ்க்குடி முதுசத்தின்

சொத்தென போற்றியென்றும் வாழிய

நூலாசிரியர்

அச்சமைப்பு:-

துசி எக்ஸ்பிரிமென்ட்ஸ்

82. கோவில் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

0774818305